

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Martin van Hemert	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	Wim van der Toorn

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij:
willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:
KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave

- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave

- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave

- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave

- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Debby Wesselo, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681627 of 06-20737972.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat André Meijer, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844.

September 2013

Voor u ligt dorpskrant nummer 4. Het laatste nummer van de eerste jaargang. Het eerste jaar was een proefjaar om te kijken hoe de dorpskrant in Nederhemert zou worden ontvangen. Onze ervaringen hierin zijn positief en dus hopen we door te gaan!! We hopen dus in december 2013 het 1^e nummer van de 2^e jaargang te bezorgen.

Tot nu toe ontving u de dorpskrant steeds in dezelfde lay-out. Met ingang van dit nummer is de lay-out aan de binnenzijde veranderd. Dat komt omdat we iemand anders hebben moeten zoeken voor de opmaak van de dorpskrant. Dat is Gerda Kooijman geworden. Uiteraard willen we Patrick Verwijs, die de afgelopen 3 nummers voor ons heeft verzorgd heel hartelijk bedanken voor zijn werkzaamheden voor de dorpskrant. Zeker het 1e nummer is een heel werk omdat alles moet worden opgestart. Heel hartelijk bedankt nog!

Vanaf deze plaats willen we ook Leon van den Dool bedanken die deel heeft uitgemaakt van de redactie. Door zijn studie en andere werkzaamheden elders kon hij het redactiewerk niet voortzetten. Leon, ook heel erg bedankt voor je werkzaamheden! Gelukkig hebben we voor Leon een vervanger kunnen vinden. Dat is Jenny van den Broek geworden. Welkom Jenny!

In de zomervakantie hebben we niet stil gezeten. Er is weer heel wat redactiewerk verricht. En uiteraard mogen we de mensen die zelf wat geschreven en aangeleverd hebben niet vergeten! Heel erg bedankt!

De buitenzijde van deze dorpskrant is 4x hetzelfde geweest. Met ingang van de 2^e jaargang zal de dorpskrant weer een andere voorzijde hebben met actuele foto's. En misschien ook andere kleurenadvertenties aan de binnenzijde. Na dit nummer zullen alle adverteerders weer benaderd worden voor de nieuwe jaargang. We hopen dat u ook in de toekomst blijvend wilt adverteren!

Namens de redactie wens ik u weer veel leesplezier toe.

Wim van der Toorn

Nieuwgeboren Hèmertsen

Ik kwam eerder dan gepland,
ook al werd ik afgeremd.
Geboren werd ik toch spontaan,
gezond en met alles erop en eraan.

Dolgelukkig zijn wij met de
geboorte van onze dochter

Bij bezoek graag even bellen.
Wij rusten van 13.00 tot 15.00 uur
en na 20.30 uur

Zij weegt 2190 gram
en is 46 cm lang

Jeroen Cornen en Ise Eggink
Boterbloemstraat 24, 5317 NH Nederhemert
Tel 0418 - 55 17 50 of 06 50 40 76 79

Esmee
Anna Theodora
Esmee is geboren
om 20.13 uur

Esmee
2 juli 2013

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte van een zoon en broertje

Cornelis Gerardus

G.E. op 't Hof
A.C. op 't Hof-Bouman
Willem, Karel, Dirk, Alida,
Gerrit, Bert, Jan

Kees 10 juli 2013

Boterbloemstraat 20, 5317 NH Nederhemert
Tel. (0418) 55 15 16

Simon
van den Berg
Zoon van Willem
en Willemien van
den Berg Struijk
Geboren augustus
2013

Met grote blijdschap geven wij u kennis van de geboorte
van ons zoonje en broertje

Dirk

Hij is geboren op 31 mei 2013.

Dirk en Willeke Bruygem-Bruin
Nelleke, Gerrit, Willem, Geertje, Janna, Ariën, Emmy

Maasdijk 90, 5317 KS Nederhemert
Tel. 0418 - 55 13 88

Nicolaas Gerrit Jacobus

Ruben

18 juli 2013

Dankbaar en met grote vreugde hebben wij
uit Gods hand een zoon ontvangen

Nicolaas Gerrit Jacobus
Ruben is geboren op 18 juli 2013

Nico en Lisette Bloch - van de Wetering
Boterbloemstraat 40
5317 NH Nederhemert
Tel: 0418-723631 / 06-23926228

Wil je mijn oogjes zien twinkelen?
Laat dan de telefoon even rinkelen!

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte
van ons zoonje en broertje

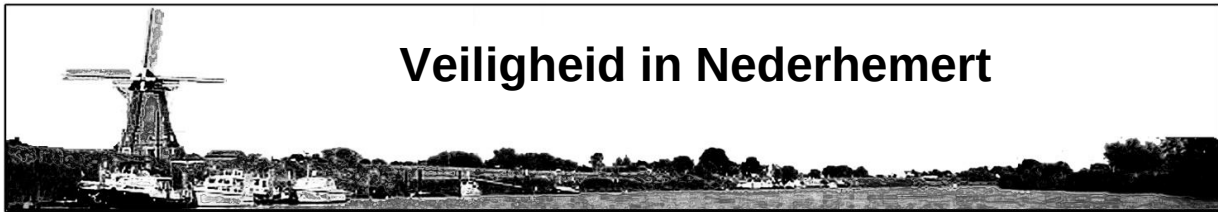
David

16 augustus 2013

Cor en Diane van der Vliet-van Ooijen
Priscilla
Daniël

Sleutelbloemstraat 25
5317 NB Nederhemert
0418-641013

Veiligheid in Nederhemert

Avond over veiligheid op 10 juni 2013 in dorps huis de Gaarde.

De gemeente heeft in samenwerking met beveiligingscentrum Wageningen, de politie en LSH een avond over veiligheid georganiseerd in het dorps huis.

Het was een leerzame avond, waarbij we een aantal tips meekregen, t.w.:

Organiseer veiligheid:

- Regel toezicht op woning, brievenbus (en tuin) wanneer U lang weg bent
- Geef uw (mobiele) telefoonnummer aan mensen, die u kunnen en willen waarschuwen
- Activeer Uw burens om samen "op te letten"
- Neem maatregelen ter voorkoming van brand (o.a. rookmelders, branddeken, brandblussers, etc)
- Installeer goedgekeurd inbraakwerend hang- en sluitwerk of laat dit doen door een erkend bedrijf
- Sluit ramen en deuren ook bij kortstondige afwezigheid
- Laat bij avond de binnenverlichting aan "alsof U thuis bent"
- Laat geen briefjes achter, die Uw afwezigheid verraden
- Regel sleutelbeheer en bespreek vluchtwegen bij brand
- Verlicht bij duisternis Uw buitendeur
- Zorg, dat U kunt zien, wie er voor Uw deur staat
- Informeer hulpverleners met waarschuwingsadressen en telefoonnummers
- Laat waardevolle spullen uit het zicht en leg de gegevens vast
- Informeer bij veranderingen aan de woning of de beveiliging nog correct is
- Ga na of alle brandgevaarlijke apparaten (stand by) en kaarsjes uit zijn
- Haal alle sleutels uit de sloten en leg of hang deze uit het zicht
- Laat geen vreemden binnen zonder legitimatie
- Informeer Uw burens en maak afspraken over toezicht bij Uw afwezigheid
- Draag zorg voor onderhoud van al Uw maatregelen

Verdere tips;

- Geef nooit Uw pincode aan anderen
- Blokkeer Uw betaalpasjes wanneer deze gestolen zijn
- Maak nooit melding van afwezigheid via social media, zoals hyves en facebook
- Bij onraad bel de politie
- Sluit ramen en deuren zorgvuldig af en leg sleutels uit het zicht

Dit is een beknopte samenvatting, we hopen, dat wij U hiermee van dienst zijn.

Nuttige telefoonnummers:

Alarm; 112 (spoed voor politie, brandweer en ambulance)

Politie; 0900 8844

Bankpassenmeldcentrale; 0800-0313 (gratis)

Kopieer deze bladzijde, vul onderstaande gegevens in en hang het briefje met deze nummers op een voor u handige plek.

SVP Bij nood waarschuwen:

Naam: Telefoon:

Naam: Telefoon:

Naam: Telefoon:

Veilig verkeer

‘Waar Veilig Verkeer Nederhemert zich mee bezig houdt’

Wist u dat we in Nederhemert ongeveer negentig vrachtwagenchauffeurs hebben? Omdat dit zo'n grote groep is bedachten wij ons dat we vast wel iets voor deze doelgroep konden betekenen. We hebben alle chauffeurs benaderd met de vraag om op een zaterdagmiddag mee te doen aan een verkeersquiz. Gelukkig was er best veel animo en hebben we 9 februari jl. een leerzame en gezellige middag gehad. Dit vooral ook dankzij verkeersschool Kees de Vaan die de quiz had gemaakt. Er werden toch nog heel veel fouten gemaakt door de mannen die elke dag op de weg zitten. Maar van fouten kun je leren! Het is een geslaagde middag geweest!

Waar Veilig Verkeer zich voornamelijk op richt is natuurlijk de basisschool. Op donderdag 11 april hebben de leerlingen van groep 8 het theoretische en praktische fietsverkeersexamen afgelegd. Vijf van hen vonden de theorie pittig en moesten een herexamen doen. Gelukkig mochten ze toen wel slagen. Voor het praktische examen 's morgens moeten altijd eerst ongeveer vijftig verkeersborden neergezet worden, moet het verkeerslicht geplaatst worden en niet te vergeten het zebrapad en de rotonde gemaakt worden. Om de leerlingen juist te kunnen beoordelen hebben we een vaste groep helpers van ongeveer twintig personen. Zij staan bij alle verkeerssituaties en beoordelen of de leerlingen het wel of niet volgens de regels doen. Het afgelopen jaar was iedereen geslaagd. 's Middags zorgen we voor wat ontspanning. We zetten dan een heel parcours uit. Hierbij moeten ze tussen pionnen door slompen, in een cirkel fietsen, tussen planken door

fietsen, over een wip heen en net op tijd remmen voor het latje. De leerlingen vinden het altijd erg leuk om te doen. De beste van de jongens en de beste van de meiden krijgen een cadeaubon van 't Kloske.

Op woensdagavond 29 mei jl. hadden we de diploma-uitreiking op school. Tijdens deze avond kijken we samen naar de foto's die er gemaakt zijn tijdens het verkeersexamen en wordt er ook een leerzame verkeersquiz gehouden voor jong en oud. De heer G. Vos, voorzitter van het schoolbestuur, heeft de diploma's uitgereikt. Ook werd de beker overhandigd aan Thomas van de Werken omdat hij het beste resultaat had van het hele verkeersexamen.

Op zaterdag 1 juni werd, zoals iedereen weet, op het feestterrein aan de Nieuwstraat een truckshow georganiseerd. We hebben hier met een stand gestaan en informatie gegeven over het verkeer. Ook kon iedereen zijn of haar naam in een vakje invullen om zo kans te hebben op 25, 50 of 100 euro. De prijs van 100 euro is gewonnen door Nico Nendels, die van 50 euro door Bas Smits en die van 25 euro door Bas Keijnmans. Ook kon je het gewicht van een accu schatten. Joanne van der Vliet zat er het dichtste bij en had de prijs. Zij schatte 57,3 en het juiste gewicht was 58,3 kilo.

Veilig Verkeer controleert elk najaar de fietsen van de leerlingen. Dit is met de winter in aantocht van groot belang. Ook dit jaar hopen we dit weer op school te gaan doen.

Omdat onze vereniging te weinig leden heeft is het financieel ook niet altijd even makkelijk en proberen we onze kas wat te vullen. Hiervoor doen we daarom ook elk jaar mee aan de Rabo fiets 3-daagse en hebben we afgelopen jaar ook op de wintermarkt gestaan.

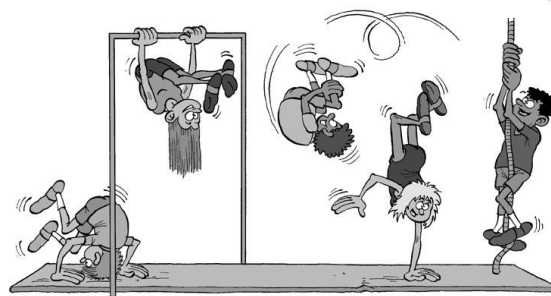
Bent u nog geen lid van VVN? Denk er dan alstublieft over na! Zolang wij voldoende leden hebben kunnen wij onze activiteiten blijven doen. We hebben úw hulp daarom nodig! Voor de zeer belangrijke veiligheid van onze kinderen en ook voor alle andere hèmertsen...

Het bestuur van VVN

Gymzaal Nederhemert

Wilt u gebruik maken van de **gymzaal in Nederhemert**, voor het organiseren van een (sport) activiteit.

Info: www.sportfondsenzaltbommel.nl , e-mail: info.zaltbommel@sportfondsen.nl of tel: 0418-681281

Voor individuele huur zijn de kosten per uur € 20,60 en voor verenigingen of commerciële activiteiten in overleg. Na telefonisch overleg kan de betaling via de bank worden gedaan en de sleutel bij de sleutelverantwoordelijke gehaald en retour gebracht worden.

Kinderen van Hèmert

Hèmertse kinderen met een hobby

Ditmaal niet één kind met een hobby, maar maar liefst 3 kinderen. Benthe van Zandvliet, Marieke en Mike van den Broek delen samen dezelfde hobby: turnen, ieder op hun eigen niveau. Ze turnen bij de turnvereniging Hamarithi, die dit jaar 35 jaar bestaat. Op de turnvereniging zitten veel kinderen uit verschillende dorpen in de Bommelerwaard.

Sinds wanneer zitten jullie op turnen en waarom wilden jullie graag op die sport?

Ik heet Marieke van den Broek en ik ben 9 jaar. Ik zit nu ruim 2 jaar op turnen. Mijn nichtjes Anne-Carlijn en Madeleine zaten destijds op turnen en ik hoorde van hen hoe leuk het was.

Ik ben Benthe van Zandvliet, van 8 jaar en zit sinds vorig jaar zomer op turnen bij de recreanten. Ik had van diverse kinderen, waaronder Marieke, gehoord dat ze op turnen zaten en dat het zo leuk was. Nadat Marieke een paar keer de radslag had laten zien, dacht ik: 'Dat vind ik leuk. Dat wil ik ook.'

Mijn naam is Mike, ik ben 7 jaar en het broertje van Marieke. Ik zit sinds een half jaar op turnen. Nadat ik mijn zwemdiploma A en B had gehaald, mocht ik nadenken welke sport ik

wilde gaan doen. Veel jongens willen graag op voetbal, maar dat vind ik saai. Toen ik een paar keer met mijn moeder Marieke van turnen op ging halen zag ik hoe leuk en gezellig het was, dus toen wilde ik ook op turnen.

Wat moet je allemaal doen bij turnen en wat vinden jullie het leukste onderdeel?

Benthe: ik zit bij de recreanten meisjes en krijg les van Sandra. Die is heel erg aardig en lief. Zij vindt het vooral belangrijk dat je met plezier turnt. We doen allerlei oefeningen op verschillende toestellen. De toestellen die we gebruiken zijn de lange mat, de trampoline, de ongelijke brug en de balk. De radslag op de lange mat vind ik nog steeds de leukste oefening om te doen, ook omdat ik die het beste kan. De ongelijke brug vind ik het spannendste toestel. Vooral de borstwaardsom vind ik spannend om te doen, omdat je dan als het ware achterover koppeltje moet duikelen.

Sinds het begin van het seizoen vorig jaar zit ik ook op de springgroep bij juf Sandra. De springgroep is ook een soort turnles, maar dan ben je vooral bezig met de trampoline. Op deze les zitten zowel jongens als meisjes. De kast en Pegasus worden dan ook gebruikt. Die zetten ze dan tussen de trampoline en de mat in, zodat je bijvoorbeeld de overslag kunt doen. Bij de springgroep vind ik vooral de twister en salto het leukste.

Als ik zou moeten kiezen tussen springgroep of turnen, zou ik dan niet kunnen. Ik vind het allebei even leuk om te doen.

Marieke zit sinds een aantal maanden bij Jong Talent. Dat is een soort kweekvijver van jonge talenten, met de bedoeling om door te stromen naar de selectie. 'Juf Sandra had al wel eens vaker gevraagd of ik een proeftest wilde doen om te kijken of ik door zou kunnen stromen naar de selectie, maar dat wilde ik niet. Ik wilde m'n turnvriendinnetjes niet alleen laten en ik durfde niet goed alleen te gaan. Toen er een paar maanden geleden 2 andere meisjes de proeftest mochten doen en Sandra het nog eens vroeg, wilde ik het toch wel proberen. Ik heb de proeftest toen goed gedaan en daarom mocht ik door naar Jong Talent. Na de zomer heb ik 2 x per week 2,5 uur les. Eén les in Nederhemert en de andere in Aalst. Ik krijg dan les van Femke, Pernille, Charlotte en Jinske. De juffen zijn wel wat strenger omdat er meer van je wordt verwacht, maar ze zijn ook erg aardig en ik heb het dan ook heel erg goed naar mijn zin. Op het moment ben ik aan het oefenen voor de handstand op de hoge balk. Dat vind ik nog best spannend om te doen. Net als de radslag op de balk, trouwens. Ik kan beide oefeningen al wel op de lage balk.

Mike zit bij de recreanten jongens. 'Ik krijg ook les van juf Sandra. Ik vind haar erg lief. Ze is aardig en zorgt goed voor ons. Toen ik op turnen wilde was er net een jongensgroep gestart. Nu zit ik met ongeveer 12 jongens op turnles. Ik ben, samen met nog 2 jongens (Jianan en Min Wai), de enige uit Nederhemert. De rest komt allemaal uit een ander dorp. Omdat de twee andere jongens niet in Nederhemert op school zitten en ik dus eigenlijk niemand kende, was ik in het begin wel een beetje verlegen, maar nu vind ik het leuk om ook kinderen uit andere dorpen te leren kennen.

Turnen voor jongens is een beetje anders dan turnen voor meisjes. Wij hebben geen balk en doen oefeningen in de ringen, terwijl de meisjes geen ringen hebben. En wij oefenen op de gelijke brug, terwijl de meisjes oefeningen op de ongelijke brug doen.

Thuis doe ik veel springen en kunstjes op de trampoline, dus je zou misschien denken dat ik de trampoline het leukste vind. Maar toch vind ik de handstand op de mat het leukste. Het rare is dat ik de handstand ook best wel eng vind. Want als ik doorklap, val ik op m'n rug en dat doet dan wel een beetje zeer.

ANOUK EN JESSY

Anouk en Jessy blijven Nederlands kampioen rolstoeldansen!

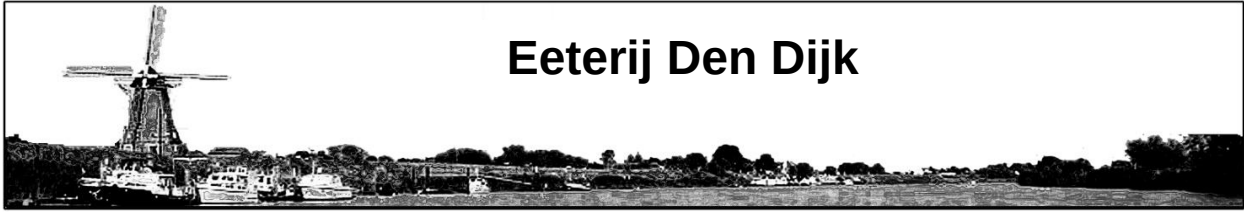
Op zaterdag 1 juni was het dan weer zover, de Nederlandse Kampioenschappen rolstoeldansen.

Voorheen werd deze wedstrijd altijd gehouden tijdens het Hollands Dansspektakel in Cuijk maar zijn daar nu van losgekoppeld. Deze wedstrijd werd georganiseerd door de SRN (Stichting Rolstoeldansen Nederland). En werd gehouden bij Danscentrum Rosmalen in Rosmalen. Een thuiswedstrijd dus voor Anouk en Jessy. Hier trainen zij twee keer per week o.l.v Michael Post en Ed van de Vall.

Het was een mooie maar vooral ook drukke wedstrijd. Maar de meiden waar weer in topvorm. Eerst moesten zij de Ballroom dansen. Dit ging allemaal goed en gingen rechtstreeks door naar de finale. Ook zelf waren ze zeer tevreden. Daarna moesten ze uitkomen in de Latin. Ook dit ging geweldig en ook hier rechtstreeks door naar finale. En dan is het maar wachten op de uitslag. Altijd spannend zeker als je Nederlands kampioen kunt worden. En omdat deze titel op hun naam stond zowel Ballroom als Latin zou het wel leuk zijn om dit te behouden. Eerst de uitslag van de Ballroom. En ja hoor het is ze weer gelukt Nederlands Kampioen. Daarna volgt uitslag Latin. En allebei hun titels kunnen behouden ook daar worden zij weer Nederlands Kampioen. Iets waar ze allebei super trots op zijn. Met dank aan hun trainers

VERZONKENHEID	kleurt	ochtendstond
Flarden mist	lichter	boven de
hangen levenloos	blauw	weilanden
boven de velden		
	de nacht	geen woord
de aarde damp	vecht voor	geen spraak
nog na van	haar bestaan	geen enkel geluid
de wegglijdende nacht		
	vergeefs	slechts
de lucht	opnieuw	verzonkenheid
boven het rimpelloze	vergeefs	stille mijmering.
water van de rivier		© Thom Ummels
Uit de bundel "Stilte en Storm" 2009/uitgeverij Kontrast		

Eeterij Den Dijk

Eeterij Den Dijk heeft veel te bieden.

Jan en Aagje Vos zijn per 26 april 2013 de nieuwe eigenaren van Herberg Den Dijk, die verder geëxploiteerd wordt onder de naam Eeterij Den Dijk.

Jan en Aagje hebben de laatste 10 jaar hun sporen in de horeca verdiend in Ammerzoden, Daar werd in 2002 gestart met Cafetaria 't Voske. In augustus 2005 werd Cafetaria Stefantino overgenomen. In 2008 werd 't Voske verkocht en in augustus 2012 werd Stefantino verkocht. "Wij werkten daar met het uitgangspunt: "je krijgt maar één keer de eerste kans", en dat moment geldt ieder moment van de dag. Dat betekent dat de zaak er altijd fris en onberispelijk uit dient te zien. Daarnaast stond bij ons kwaliteit en klantvriendelijkheid hoog in het vaandel, want wij zijn ervan overtuigd dat je met kwaliteit gasten kunt werven en behouden. Onze gasten dienen dan onze ambassadeurs te worden door middel van mond op mond reclame. Dat is het beste wat je als uitbater kunt hebben. Met deze uitgangspunten willen wij in Eeterij Den Dijk gaan werken.

Waarom hebben wij Den Dijk overgenomen, na een half jaar niets gedaan te hebben en de kansen voor ons op arbeidsmarkt niet optimaal zijn?

In januari 2013 stond Herberg Den Dijk in de etalage. Dit restaurant leek voor ons een mooie uitdaging om daar weer nieuw leven in te blazen want door gezondheidsredenen was Den Dijk de laatste 2,5 jaar meer dicht dan open.

De sfeervolle Eeterij in een nostalgische ambiance staat al eeuwen garant voor een avondje gastvrijheid in de ruimste zin van het woord. In dit uit 1620 daterende Veerhuis is volgens de geschiedenis al vanaf 1850 een café. Het veer was toen, net als het verhuis, in bezit van de Baron van Wassenaar. Mensen die gebruik wensten te maken van het veer moesten wachten tot het bootje hun kant van de Maas aan deed. Zij konden toen al genieten van een huiselijke gezelligheid. Tot op de dag van vandaag is dat natuurlijk nog steeds het geval.

Wat gaan wij onze gasten serveren?

Wij presenteren onze gasten tot 17.00 uur de lunchkaart en vanaf 17.00 uur de menukaart. Wij willen zoveel mogelijk met streekproducten onze gerechten bereiden. Dat houdt in: verse groenten, verse frites, dagelijks huisgemaakte soep, huisgemaakte sauzen en nog veel meer. Wij bereiden onze gerechten op een traditionele manier.

Door de zeer gunstige ligging van Eeterij Den Dijk, aan de dode arm van de Maas, bij het toeristische veer van Nederhemert Noord naar Nederhemert Zuid, aan knooppunt van diverse fietsroutes, en aan het Pelgrimspad, bieden wij deze fietsers en wandelaars een gevarieerde lunchkaart aan. Tevens is er een oplaadpunt voor de elektrische fiets.

Iets te vieren?

De gezellige en warme sfeer van onze Eeterij Den Dijk, is een ideaal uitgangspunt voor een feestje of gelegenheid. Wij verzorgen uw verjaardag, vergadering, koffietafel of andere gelegenheden waarin uw wensen centraal staan. In overleg met onze gasten kunnen wij diverse arrangementen aanbieden.

Wat voor ideeën staan nog in voorbereiding?

Woensdag onbeperkt spareribs eten

Donderdag Aktie driegangen menu, dagsoep, haassaté of schnitzel en ijs als nagerecht, geserveerd met verse frites, verse groente en gemengde sla

Verenigingsarrangementen:

Besturen willen graag hun vrijwilligers op enig moment op een gepaste manier bedanken voor hun inzet. Wij gaan daar in overleg met de diverse verenigingen een arrangement voor aanbieden. Zijn er verenigingen geïnteresseerd dan kunnen zij contact met ons opnemen.

Eeterij Den Dijk biedt de lezers van de Dorpskrant een
reductie aan. Bij inlevering van deze bon krijgt u na het
nuttigen van een heerlijke maaltijd:

HET NAGERECHT GRATIS!!

Eeterij Den Dijk
Maasdijk 68a
5317 KS Nederhemert - Noord
0418 – 55 1285

**EETERIJ
DEN DIJK**

Paarden

**Paarden en poëzie
het ritme van de benen
als dansende woorden
letters in galop.**

© **THOM UMMELS** Niet eerder
gepubliceerd

Pasgetrouwde Hèmertsen

*Heidy van Wijk &
Johan de Bruin
28 juni 2013*

*Jac Benny Cok &
Gery van der Meijden
28 juni 2013*

*Bedankt
Daan en Lisette
12-07-13*

Hèmertse jongere met een hobby

Peter Hobo

“Ik ben er een beetje in doorgeslagen”

Thaise banden, psychologische oorlogsvoering en ultralicht vliegtuigaluminium; nee, dit stuk gaat niet over een plan van een Formule 1-team, maar heeft alles te maken met de hobby van de 24-jarige Peter Hobo. Hij is vanaf zijn 18^e begonnen met brommersprints en is daar, naar eigen zeggen, behoorlijk in doorgeslagen. “Ik doe alles om het steeds harder te laten gaan.”

Peter begon in 2007 met een Aprilia RS50 en debuteerde met een zevende plaats. De wedstrijden zijn zogenaamde ‘dragraces’, zo snel mogelijk een korte rechte baan afleggen tegen één tegenstander. Bij de brommerraces wordt er gebruik gemaakt van een afstand van 150 meter en dat gaat ontzettend hard. Sinds zijn debuut als brommersprinter is Peter steeds bezig geweest met het sneller, lichter en beter maken van zijn brommers. “Die Aprilia was een mooi ding, maar het woog gewoon teveel. Daarom ben ik overgestapt op een Rieju RS1. Die is bijna helemaal uit elkaar gehaald en we zijn nu steeds bezig om ergens een onderdeel lichter of beter te maken. Pas geleden heb ik een superdunne band laten importeren uit Thailand, omdat deze nergens anders te koop zijn. Ik heb spijt dat ik er toen maar één heb laten komen, aangezien ik nu niet meer aan die banden kan komen.” Toch geeft Peter zijn zoektocht niet op, hij heeft sinds kort contact met een naar Duitsland geëmigreerde Nederlander van wie hij misschien alsnog de band kan krijgen. Via via doet hij er alles aan om zijn brommer te

Benjamin Buijs op de brommer tijdens de sprintwedstrijd in Genemuiden in 2012. Net na deze foto heeft hij de tot nu toe snelste tijd ooit gereden in de 70cc klasse. 7,273 seconden inclusief reactie.

verbeteren. “Ik kan wel zeggen dat ik door ben geslagen in mijn hobby. Door middel van de kennis die ik heb opgedaan op de opleiding werktuigbouwkunde weet ik precies hoe ver ik kan gaan om alle individuele onderdelen van mijn brommer te verbeteren.”

Toen Peter op zijn 18^e begon reed hij zelf mee met de races. Nu laat hij het doen door een andere, veel lichtere vriend van hem, Benjamin Buijs. Of Peter dat racen niet mist? “Nee, eigenlijk niet. Op de

dag van een race ben je als bestuurder altijd gefocust en dan kun je niet zomaar eventjes met iedereen een praatje maken. Benjamin vindt dat niet erg, maar ik vind het juist heel gezellig om gewoon een beetje te kletsen vóór de race, ik kan er dan immers toch niets meer aan doen.”

Benjamin rijdt al een tijdje voor zichzelf en laat ook tijdens wedstrijden zien dat hij zelfverzekerd is. “Op de brommer reed hij secondes voor de start nog eventjes weg voor de startlijn, terwijl zijn tegenstander allang klaarstond. Hij doet dat natuurlijk alleen maar om hem zenuwachtig te maken. Dat is echte psychologische oorlogsvoering. We zijn ook naar onze tegenstanders toe ook altijd wat voorzichtig in wat we zeggen; alles wat ze te weten komen over onze onderdelen en het gewicht en dergelijke, kunnen ze voor zichzelf gaan gebruiken. Dat is ook wel de lol erin, dat wij iets hebben en kunnen maken dat niemand anders heeft.”

Als ik eenmaal heb uitgerekend welke onderdelen nóg lichter kunnen, ga ik naar mijn vriend Rémon Brien die zich ook constant bezighoudt met het verbeteren van de brommer. Hij kan in het bedrijf van zijn vader de onderdelen zelf maken zoals ik het uitgetekend heb. Voor hem is dat natuurlijk ook erg leerzaam en zonder de hulp van Rémon en de machines van zijn vader waren we nooit op zo'n hoog niveau gekomen.” Één van die dingen die waarschijnlijk alleen Peter heeft, zijn onderdelen gemaakt uit vliegtuigaluminium. Normaal zijn die onderdelen van staal of gewoon aluminium, maar vliegtuigaluminium is drie keer sterker dan normaal aluminium. Daardoor kan hij alle onderdelen steeds dunner en lichter maken. “Daar zit ook de uitdaging in, om het toch elke keer lichter en sneller te maken. We zitten soms wel een hele avond te zwoegen om een onderdeel maar honderd gram lichter te maken, maar dan zijn we allang blij. Op de vraag of het lichter maken ook niet een keer over is antwoordt Peter:

“Het kan altijd gekker. Ik dacht vroeger toen de brommer rond de honderd kilo woog ook dat we nooit meer lichter konden en nu weegt hij nog minder dan vijftig kilo.”

Volgens Peter zijn de brommersprints een typisch Fries fenomeen. Geen wonder dus dat er wedstrijden in Jubbega en

Damwoude worden verreden. De volgende wedstrijd vindt daarentegen op 31 augustus plaats in het Overijsselse Genemuiden. “We hebben echt potentie om dik te winnen, maar het komt er nog niet uit. Het is natuurlijk ook lastig trainen op de sprints, omdat de brommer 40 weken in het jaar uit elkaar ligt. De korte periodes vóór de wedstrijden bereiden we ons voor door races na te doen op de Riemersteeg. Daar staat ook met oranje verf aangegeven wat de start en de finish is. Maar ja, dat is natuurlijk toch iets heel anders.”

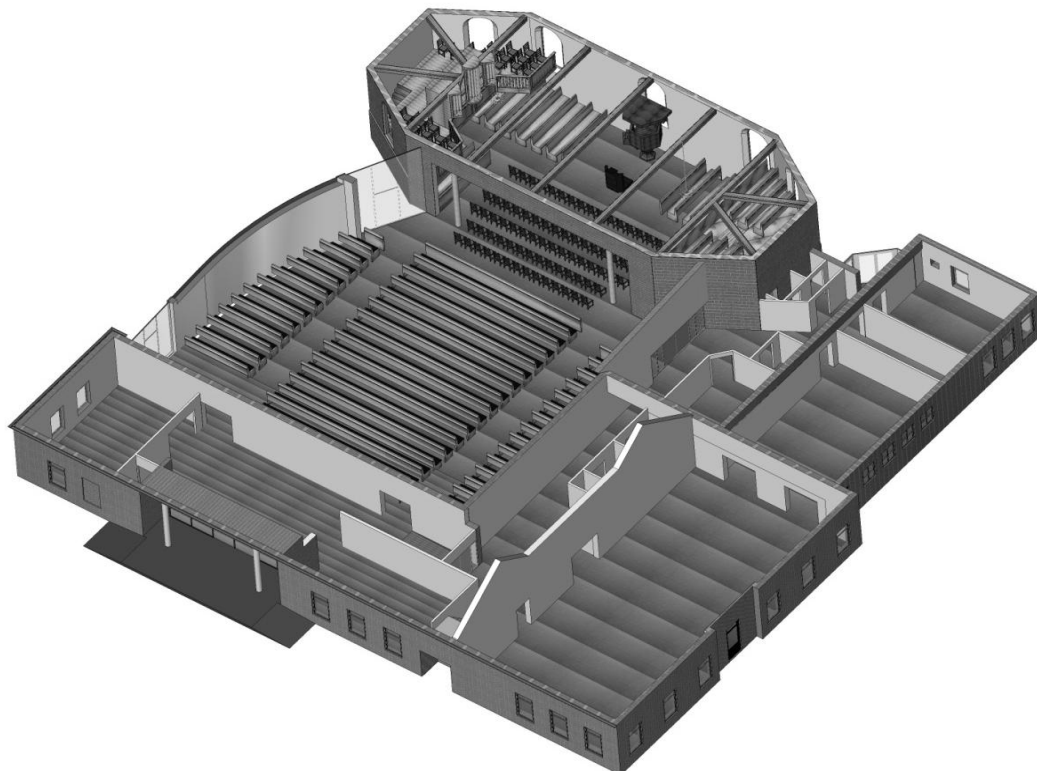

Uitbreiding hersteld hervormde kerk

Uitbreiding kerkgebouw Hersteld Hervormde Gemeente Nederhemert.

Er wordt binnen de kerkelijke gemeente van Nederhemert een plan voorbereid om te komen tot uitbreiding van het kerkgebouw van 400 naar ca. 650 zitplaatsen. Het huidige kerkgebouw is duidelijk te klein. Al langere tijd zitten er elke kerkdienst zo'n 100 kerkgangers in verenigingsgebouw Rehoboth via een scherm mee te kijken en te luisteren naar de dienst. En langzamerhand groeit dit aantal nog steeds. Kerkenraad en kerkvoogdij waren daarom van mening dat het tijd werd om de geplande uitbreiding van het huidige kerkgebouw ter hand te nemen.

Even een stukje geschiedenis van het gebouw. Het huidige kerkgebouw is een rijksmonument. Het is gebouwd in 1777. Op de plaats van dit kerkgebouw stond echter sinds 1430 al een kapel. Deze was gewijd aan de heilige Georgius. In 1678 brandde deze kapel af. In 1685 werd een nieuwe kerk gebouwd. Hier werd ook school in gehouden. Langzamerhand werd deze kerk te klein en zo kwam er in 1777 een nieuwe kerk. En dat is het gebouw wat er nog steeds staat. Hieraan zijn in de loop van de tijd wel wat aanpassingen gedaan. Zo kwam er in 1983 tijdelijk een galerij om het gestaag groeiend aantal kerkgangers een plaats te kunnen bieden. Dit was niet echt een comfortabele oplossing. Daarom werd in 1986 een uitbreiding tot 400 zitplaatsen gerealiseerd. In 1998 werd het verenigingsgebouw Rehoboth uitgebreid. In 2012 wordt het plan om het gebouw tot ca. 650 zitplaatsen uit te breiden ter hand genomen.

De

inmiddels benoemde architect wordt de opdracht gegeven een plan te ontwikkelen dat onder andere voldoet aan de volgende wensen:

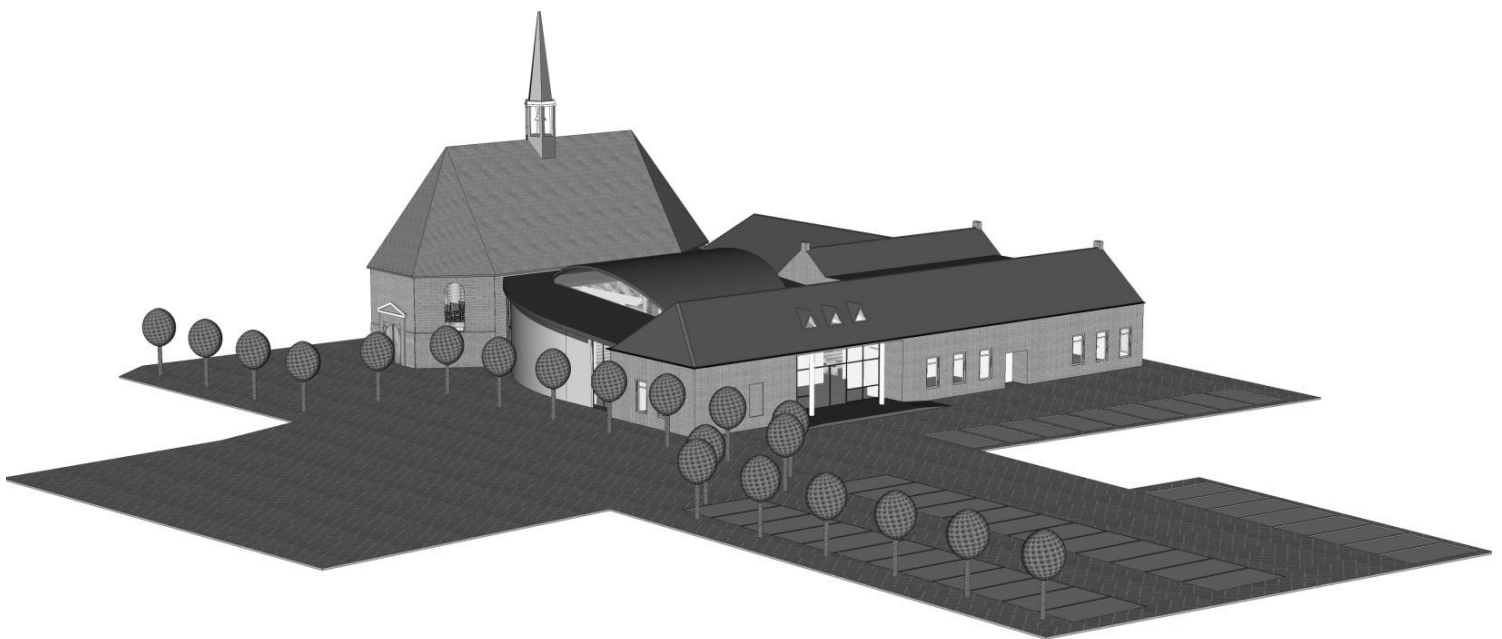
- uitbreiding tot 600 of mogelijk 650 zitplaatsen
- traditionele bouw
- degelijkheid is belangrijker dan luxe
- deugdelijke luchtverversing
- gebruiksvriendelijk m.b.t. schoonmaak en onderhoud
- ruime ingang vanaf de Kapelstraat met eigen garderobefaciliteiten

Het eerste plan wat hierna door architect P.D. van Vliet is gemaakt werd door de commissie Welstand en de gemeentelijke Monumentencommissie afgekeurd. Hierna is een geheel nieuw concept gepresenteerd. Dit ontwerp is 'platter' waardoor het huidige kerkgebouw beter in het zicht blijft. Bijna alle zitplaatsen worden op de begane grond gerealiseerd. Er komt alleen een kleine galerij op de plaats waar nu de kansel staat.

Het grote voordeel van dit tweede plan is dat tevens een extra ruimte gecreëerd kan worden ten behoeve van het jeugdwerk. Voor de jongens was er al een recreatieve ruimte, nu komt er ook een voor de meisjesvereniging. Daarnaast wordt in het nieuw te bouwen gedeelte een bibliotheekruimte gerealiseerd. Door een efficiëntere indeling kunnen daarin meer boeken geplaatst worden dan in de huidige ruimte. Gezien de grote wekelijkse vraag naar boeken vanuit ons dorp, en zelfs uit de omgeving, is dit een duidelijke verbetering.

Voordat daadwerkelijk verder gegaan kan worden met het uitvoeren van het plan moest gekeken worden of de leden van de gemeente het project ook in financieel opzicht willen steunen. De uitkomst van deze enquête was zeer positief. De inmiddels gevormde bouwcommissie zal nu het plan samen met de architect verder gaan uitwerken.

Onderstaand ziet u een paar tekeningen van het plan. In een volgende dorpskrant hopen we u verder op de hoogte te houden als er nieuwe ontwikkelingen zijn.

Corry Vos-Hobo een stille kracht

Een stille kracht, een bezige bij of een hemertse die niet stil kan zitten.

Corry Vos-Hobo is 69 jaar geleden geboren in Nederhemert aan de Nederhemertsekade. Het was toen oorlog en net 3 maanden oud moesten zij, haar ouders en haar 7 jaar oudere zus evacueren naar Zuilichem. Zelf heeft ze er weinig van meegekregen gelukkig. Later volgden er nog twee broertjes, die het gezin compleet maakten.

Haar vader en moeder hadden een oliehandel en winkeltje vanuit huis. Zij en haar broer en zus hebben van jongs af aan thuis meegeholpen, dat was in die tijd heel gewoon.

Corry hielp haar vader met de oliekar en op maandag ging ze met een kar met artikelen uit het winkeltje Hemert rond. Na schooltijd bezorgde ze de krant de Trouw en de Rotterdammer.

In die tijd was er een 8^e klas, dit was een aanvulling op de lagere school, want iedereen ging toen nog niet naar de middelbare school.

Thuis was zoveel te doen, dat Corry in groep 8 vrij kreeg op maandagmorgen vrij om met de kar van het winkeltje rond te gaan, woensdagmiddag om met de oliekar te helpen en op vrijdagmorgen om de kranten en weekbladen zoals de Spiegel en Moeder rond te brengen. Van jongs af aan is zij dus gewend om bezig te zijn.

Naast het helpen thuis heeft ze ook bij tante Aria Oomen gewerkt en dit is ze een halve dag in de week blijven doen na haar trouwe. Ze kreeg verkering met Annie Vos en daar is ze in 1966 mee getrouwd. Annie had als hobby pony's houden. Toen ze echter zelf, samen met broer Mas, een huis gingen bouwen aan Molenstraat 12, heeft Annie de pony's verkocht. Het was echter niets om zonder dieren te leven, dus werd er een konijn gekocht, gelukkig volgden er snel weer een pony, kalfjes en schapen.

Annie werkte toen bij Bouwbedrijf Hobo, die ook het huis bouwden. Jap Hobo gaf als advies geen grote kamer te maken, maar een apart kamertje voor te maken, dat zou van pas kunnen komen bij een overlijden. Als huwelijgs cadeau kregen ze een rookstoel, die Corry nog steeds heeft staan.

Later heeft Annie ook nog bij Geert Hobo in Hedel en Aart Hobo in Aalst gewerkt en de jaren voor zijn sterven werkte hij bij Kraaij in Well.

Na haar trouwen bleef Corry haar vader en moeder helpen, evenals tante Aria en de buurvrouw Rika van Wijk. Niemand deed (en doet) tevergeefs een beroep op haar.

Toen ze echter zwanger was van Pieternel, hun oudste dochter, zag Annie (die bij de Gebr. Vos aan het werk was) Corry sjouwen met een paar zware kannen olie en toen heeft hij haar verboden dit zware werk nog langer te doen.

Corry en Annie kregen 3 dochters en een zoon. Toen Gijsbert werd geboren, ging de blijdschap echter gepaard met veel zorgen, want hij werd al gelijk naar het ziekenhuis gebracht. In die tijd was het nog niet gewoon, dat de ouders en familie elke dag naar het ziekenhuis gingen of mochten komen en zo gebeurde het, dat Corry en Annie pas na één week hun zoon weer zagen en zijn zusjes kregen na drie weken hun broertje pas te zien. Zoals Corry zei; Nu zou je dat niet meer laten gebeuren, toen was het niet anders, maar het heeft wel veel verdriet gedaan en was eigenlijk onmenselijk.

Toen de kinderen klein waren heeft Corry veel genaaid voor haar zelf, de kinderen en bekenden. Ook kon ze de tijd vinden om anderen te helpen en de dieren te verzorgen.

Haar jongste broer trouwde en ging in het ouderlijk huis en haar moeder naar een woning in de Korenbloemstraat, later kwam er een bejaardenwoning in de Hofstraat op de hoek vrij en is haar moeder op advies van Corry daar heen verhuisd. Ze bracht haar iedere dag eten, haalde haar op om bij haar te komen koffiedrinken en ging 's avonds nog even kijken.

Ook bracht en haalde ze haar moeder op maandag naar Dien de pas (van Loon) en op dinsdag naar Janna. Vanaf 1979 is Corry ook betrokken bij de zondagschool. Ze was leesmoeder, gaf handwerkles en ging mee naar zwemles op de lager school.

Er was een juffrouw op school, die haar onderdak in Nederhemert kwijt raakte en dus dringend op zoek was naar een ander adres. Na overleg met Annie werd besloten, dat juffrouw Staalduinen wel bij hun in de voorkamer (die zo nog mooi van pas kwam) kon wonen. Ze at met het gezin mee en heeft 25 jaar bij hun gewoond. Annie sprak echter wel met de juffrouw af, dat ze zich zou aanpassen aan de gewoonten des huizes.

Jarenlang heeft ze een tante in Den Haag bezocht en toen deze tante was gestorven, zei een oom uit Bilthoven, nu kom je zeker voortaan naar mij en zo ging Corry vervolgens ook jaren naar Bilthoven.

Als mensen hulp nodig hadden (of hebben), dan wisten (en weten) ze, dat ze bij Corry niet vergeefs aankloppen. Dat was zo en is nog steeds zo.

Ze heeft juffrouw Stierman, toen die zelf niet meer kon, iedere avond bezocht en naar bed geholpen, het licht uitgedaan en de deur op slot. 's Morgensvroeg ging Corry de deur dan weer opendoen en juffrouw Stierman uit bed helpen. Dit was natuurlijk niet niks om laat in het donkere sterrenbos te gaan doen, maar daar dacht ze niet over na, pas later realiseerde ze zich, dat het toch eigenlijk best wel donker en afgelegen was.

Vroeger paste Corry op de kleintjes van Roelof en Janneke als die op vakantie gingen en nu vindt ze het heerlijk om op haar kleinkinderen en achterkleinkinderen te passen en er mee te knutselen en om er voor te naaien.

In 1984 stopte Jen van Wijk met het helpen van Aart Hobo bij begrafenissen. Corry's schoonzuster Mar, die ook bij Aart werkt, vroeg haar toen om te helpen en dit doet Corry nog steeds. Is het heel druk, dan helpt ook haar dochter Riane en haar kleindochter.

In 1993 is haar man Annie gestorven, de kinderen waren groot en Corry kon niet niets doen. Ze is toen begonnen met vrijwilligerswerk in het Slot, wat ze nog steeds met veel plezier doet. Ze is daar toen ook door Gerrie van Rumpt gevraagd om in het bestuur te komen van Tafeltje Dekje. Tijd om rond te brengen heeft Corry door al haar bezigheden niet, maar ze zet zich volop in, in het bestuur. In dezelfde tijd is Corry ook begonnen om medicijnen rond te brengen voor de apotheek van Ammerzoden, wat ze tot op heden nog met veel plezier doet. Het is eigenlijk teveel om op te noemen, maar ze begon met bezoeken aan Aria Verhey, toen Aria ziek werd is Corry met de familie mee gaan draaien in het schema van de zorg en bezoeken, ook nu nog.

Bij van den Oever werd in huis een aanleunwoning gemaakt voor de moeder van Nellie. Toen ze echter steeds slechter ging zien en Nellie moeilijker van huis kon, ging Corry oppassen.

In tussen heeft ze haar oudste kleindochter ponyrijden geleerd, maakt ze kaarten en verzamelt ze oude foto's, krantenartikelen over Nederhemert en vosjes, daarvan heeft ze er 98. Iedereen, die het weet en ergens iets moois met een vosje ziet, brengt het voor haar mee.

Ook is ze in het streekarchief op zoek gegaan naar de voorouders van de Hobo kant.

Ze houdt van drukte om haar heen en van bezig zijn, ze zou niet graag thuis zitten. Soms als ze zit te lezen en er komt iemand binnen, dan heeft ze het gevoel, dat ze eigenlijk zit te niksen.

Ook heeft ze altijd pony's gehouden en nog steeds is het ontspanning voor haar om ze te gaan verzorgen. Soms heeft ze het heel druk en dan moet het snel nog even gebeuren, maar als ze dan bij de dieren bezig is en ze komt thuis en kijkt haar bloeddruk na, dan is die mooi laag, dus het is echt rustgevend om te doen. Ook gaat haar jongste kleinkind Charlotte elke avond mee en als ze die in de wei bezig ziet met de pony's dan geniet ze daar heel erg van.

De laatste 3 jaar gaat ze ook mee als vrijwilligster op vakantie met een aantal bewoners van het Slot naar Hoge Loon, dit is geen werk, maar vakantie voor haar.

Ze heeft jaren lang met haar dochter 's morgens vroeg een rondje Nederhemert gelopen, maar wegens een blessure aan haar kniebanden komt het daar helaas niet meer van, nu gaat ze dus maar een rondje fietsen.

Ook gaat ze elke donderdagavond met een auto vol kleinkinderen zwemmen in Kerkdriel en als er 's winters ijs ligt dan bindt ze nog graag de schaatsen om en zo is ze eigenlijk altijd bezig.

Er doet niet gauw iemand tevergeefs een beroep op haar, ze geniet van haar familie, werk en hobby's.

Ze staat niet graag in de belangstelling, maar het is haar lust en leven om bezig te zijn, gewoon stilletjes en bescheiden en ze hoopt, dat het haar gegeven wordt, het nog een hele tijd te mogen en kunnen doen.

Hèmertse jongeren

Ik ben Melissa Bouman, 19 jaar en ik woon in de Molenstraat. De meeste mensen zullen me wel kennen van 't Kloske. Daar ben ik op vrijdagmiddag en zaterdag te vinden. Hier bleek ook een leuke jongen rond te lopen, waar ik inmiddels ruim een jaar verkering mee heb.

Nadat ik vorig jaar m'n vwo-diploma heb gehaald, ben ik gaan studeren in Utrecht. Om verschillende redenen ben ik deze studie in januari gestopt. Omdat ik in september pas weer een nieuwe studie kan gaan beginnen, heb ik de tussentijd gevuld met verschillende baantjes. Ook heb ik twee fantastische weken bij mijn familie in Canada doorgebracht. Het mooiste en indrukwekkendste wat ik daar gezien heb waren de Niagara watervallen.

Inmiddels is mijn week gevuld met werken in zorgcentrum de Wittenberg in Haaften. Naast het verzorgingshuis heeft de Wittenberg ook thuiszorg. Elke morgen ga ik met plezier door Haaften om oudere mensen te helpen. Dit werk sluit mooi aan bij de studie die ik in september ga beginnen: verpleegkunde. Ik ga deze studie volgen aan de Christelijke Hogeschool in Ede. Het zal wel even wennen zijn om weer te studeren, maar ik heb er wel weer veel zin in.

Naast Johannes ben ik het tweede jeugdlid van de dorpsraad. Het is leuk en leerzaam om met dingen mee te denken en om dingen te organiseren. En het mooiste is om te zien dat de dorpsraad achter de schermen al veel voor het dorp heeft kunnen doen.

*Ik geef de pen door aan
Arjan Oomen*

Jeugdvereniging ‘Ken Hem in al uw wegen’

Al 40 jaar dé jeugdvereniging van Nederhemert. Dat zijn wij, jeugdvereniging ‘Ken Hem in al uw wegen’. We willen u graag laten zien hoe het er aan toe gaat op de jeugdvereniging.

Eén keer in de twee weken op de vrijdagavond houden we JV. Iedereen vanaf 16 jaar is van harte welkom. We beginnen met een Bijbelstudie en doen vervolgens iets gezelligs met elkaar of we richten ons de hele avond op een bepaald onderwerp. De avonden zijn erg waardevol en leerzaam. We hebben fijne gesprekken over God. Af en toe hebben we een uitje met elkaar. Zo gaan we 21 september mountainbiken en barbecueën in de Loonse & Drunense Duinen.

We nemen met de JV ook deel aan veel andere activiteiten die georganiseerd worden voor meerdere JV's. Bijvoorbeeld de 'Ring rondom de Dom'. Zo leer je ook nog eens veel mensen kennen, heel gezellig!

In het weekend van 13 oktober houden we voor de vierentwintigste keer de jeugdontmoetingsdagen (JOD). Jongeren uit het hele land komen een weekend naar Nederhemert toe om een leuk en intensief weekend met elkaar te hebben.

Wilfried Sankara is ons adoptiekind uit Burkina Faso. Wij sponsoren hem als JV. Voor hem wassen we altijd auto's op de markt van de kerk die gehouden wordt in oktober. We houden ook vaak andere acties voor verschillende goede doelen. Bijvoorbeeld onze jaarlijkse slaatjes- en oliebolvenkoop.

Kortom, om veel te leren en voor veel gezelligheid moet je naar de jeugdvereniging toe komen! Ben je 16+ en wil je een keer een kijkje komen nemen? 27 September beginnen we weer met onze eerste avond, iedereen is van harte welkom! Stuur wel even een mailtje naar info@jvnederhemert.nl, voor meer informatie mag dit ook altijd! We hopen van je te horen.

Verrassingstocht Hamarithi

Verslag van de verrassingstocht van Hamarithi

Zaterdag 10 augustus 2013 werd onder ideale weersomstandigheden de jaarlijkse verrassingstocht van Hamarithi gehouden. 50 deelnemers verdeeld over zeven teams stonden 10 augustus aan de start van de verrassingstocht.

Wat voor spellen kregen de teams voor hun kiezen? In de Binnenweg was een survivalbaan opgesteld, waarbij de teams over een natte baan zoveel mogelijk het parcours af dienden te leggen. Het tweede spel stond ook in de Binnenweg: kratjes stapelen. Hierbij was concentratie en handigheid om je evenwicht op wiebelende kratjes te behouden een belangrijk element. De krattenaangever mocht de stapelaar helpen bij het in evenwicht houden van de stapel kratten.

Bij de brandweerkazerne was een simpel maar mooi spel uitgezet. De deelnemers werden verdeeld in twee groepen. Deze twee groepen werden gescheiden d.m.v. een zwart scherm, waarbij een waterscherm de handicap was. De opdracht was om eieren over het scherm te gooien waarbij de andere groep deze eieren probeerden op te vangen. Na drie minuten werden de rollen omgedraaid. 29 hele eieren overgegooid door team Arend I, was voor de andere teams een te hoge grens.

Op het parkeerterrein van de Gebr.Vos, had Anton Vos een parcours uitgezet met kleine hindernissen. Dit parcours werd met een geblindeerde auto afgelegd, waarbij de bestuurder afhankelijk was van de instructies van de duwende leden, als men een pion omver reed betekende dat strafpunten. De Iniemini's waren alle andere teams met een tijd van 4.25 sec te snel af.

Aan de boorden van de Maas stond de volgende proef gereed. De opdracht was om een puzzel met de naam van Hamarithi en het logo, op te lossen in kabbelend water. Deze opdracht bleek in eerste instantie gemakkelijk, maar de praktijk was toch even anders, het was een mooie opdracht. Met een tijd van 4.19 sec waren de Iniemini's veruit het beste team op dit onderdeel.

Het 6^e spel was voor de 2^e keer kratjes stapelen, maar toen kreeg de stapelaar geen ondersteuning van een helper. In dit spel was A-team oppermachtig. Men wist dit spel twee maal te winnen.

Het parcours werd afgesloten op de survivalbaan. Welk team brengt binnen 5 minuten de meeste ballen over. Het was Arend-2 die op dit zware onderdeel de 1^e plaats in de wacht sleepte.

Voor de deelnemende teams bestond het avondprogramma uit Karaoke. Men kon geen nummer uitkiezen. De DJ Move 2 selecteerde 10 Hollandse nummers. Die gingen in een koker en voordat men ging optreden trok men het nummer. Dit had zeer zeker voor- en nadelen. Als je een onbekend nummer of een nummer dat je niet goed kent hebt, heb je het moeilijker dan dat er een lied uit de koker komt dat je zomaar uit je hoofd mee kunt zingen.

De kwaliteit bij het karaoke was dit jaar niet zo goed als de voorgaande edities. Wellicht waren de karaoke liedjes te moeilijk, maar Arend I behaalde op dit onderdeel een mooie 1^e plaats.

Zo'n evenement heeft dan ook diverse winnaars.

In de categorie vrouwen

1^e plaats

Dames vv Kerkwijk. 51 pnt: Joyce, Tessa, Nicole, Simone, Petra, Wilma, Kim, Tamara, Carola, Marinda, Laca

2^e plaats

Wellse Tutties 40 pnt: Bertina, Joanne, Ada, Mirthe, Rosanna en Sanne

In de categorie heren was de uitslag als volgt.

1^e plaats

Iniemini's 92 pnt: Leo, Marius, Corne, Raymond en Peter

2^e plaats

Arend van Aalst I 91 pnt: Arend van Aalst, Corne Kreling, Jasper, William, Albert en Ton

3^e plaats

Arend II 82 pnt: Wiek, Jan, Hans, Henk, Erik-Jan, Roeland

4^e plaats

A-team 71 pnt: Andre, Johan, Martijn, Kees, Dielis en Thomas

5^e plaats Rauwdauwers 34 pnt: Robert, Harm, Albert, Arjan, Gerard en Jurjen

Hamarithi is vele sponsors dank verschuldigd, doordat met hun ondersteuning dit evenement mede mogelijk gemaakt werd.

Robben Horeca	Den Bosch	Loon Vakgarage	Nederhemert
Aannemersbedrijf Smits/Vos	Nederhemert	HSB Haaften	Haaften
Vos Truckparts	Hedel	Vliet Timmerfabriek	Nederhemert
Assurantiekantoor Leen Struijk	Wellseind	Interieurs de Meubelberg	Nederhemert
Electro de Looijer	Ammerzoden	Metaal draaierij Bienen	Nederhemert
Kroon Auto	Nederhemert	Van den Oever	Gameren / Hedel
Robbemondt Bouwbedrijf	Nederhemert	Eier- en fruithandel Oomen	Nederhemert
De Gaarde	Nederhemert	v. Genderen, Meten & montage	Nederhemert
Vosseling Keukens	Wellseind	Eetcafé-Cafetaria L&L	Nederhemert
Eeterij Den Dijk	Nederhemert	Arend van Aalst transport	Nederhemert
Gebr. Vos	Nederhemert/Zaltbommel	Gijs vd Berg – Rijwielhandel	Nederhemert
Hobo Bouw	Nederhemert	Wago	Vuren
Rossier van de Bosch	Tiel-Gorinchem	Profile Tire Centre Altena	Wijk&Aalburg
Michelin Banden	Den Bosch	Pirelli Banden	Heinenoord

Terugblik feestweek Nederhemert 2013

Terugblik feestweek Nederhemert 2013

Vrijdag 31 mei was het na vele maanden voorbereiding eindelijk zover; de feestweek ging van start! De week werd vrijdagavond geopend met een truckshow. Rond acht uur kwamen de eerste vrachtwagens binnen. Door de vele regen die er was gevallen konden de trucks op de Maas-Waalweg opstellen. Hier mochten ze tot en met zaterdag blijven staan. Ongeveer 100 schitterende vrachtwagens waren aanwezig. Velen kwamen van heinde en verre, anderen waren bekenden uit de buurt van ons dorp. Velen vonden het een prachtig schouwspel toen de lichten van de trucks aangingen in het donker. Deze lichtshow trok veel bekijks.

Diezelfde avond was in de feesttent ondertussen de Foute party van start gegaan. De tent was goed gevuld en het was een gezellig feestje. De lichten in de tent gingen aan en die van de vrachtwagens uit. Het publiek keerde huiswaarts en de chauffeurs kropen in hun eigen bed in de vrachtwagen, zodat ze 's morgens weer present waren bij het ontbijt.

Zaterdag stond er ontbijt klaar in de tent waar de chauffeurs een lekker gebakken eitje konden eten om zo de ochtend weer goed te beginnen. Later op de dag zijn er nog geluidstests gedaan en is er bekend geworden wie de mooiste truck en het mooiste interieur had. De winnaar van de mooiste truck en van het hoogst aantal decibellen was S. Verbeek. De truck met het mooiste interieur was die van Günter Vos.

Zaterdagmiddag was er weer de jaarlijkse toertocht voor de oldtimertractoren, auto's, vrachtwagens en motoren. Met 78 tractoren en 65 auto's/vrachtwagens/motoren kunnen we spreken van een goede opkomst. De tractoren vertrokken als eerste, waarna ongeveer vijf minuten later de rest volgde. De route ging door de Bommelerwaard en door het land van Heusden en Altena. Bij firma E. van Wijk in Giessen was de ruststop, daar kon lekker wat gegeten en gedronken worden. Alle bestuurders van de tractoren kregen een vaantje als aandenken en voor alle overige voertuigen was er een schildje beschikbaar. De avond werd weer gezellig afgesloten met een DJ.

Dinsdagavond vlogen de cijfers je om de oren tijdens het kienen. Er waren ruim honderd mensen, weer een superopkomst dus! De prijzen bestonden uit geldbedragen die op het eind flink opliepen. De kieners werden tussendoor voorzien van een lekkere snack en als afsluiter van de avond werd een superronde gespeeld.

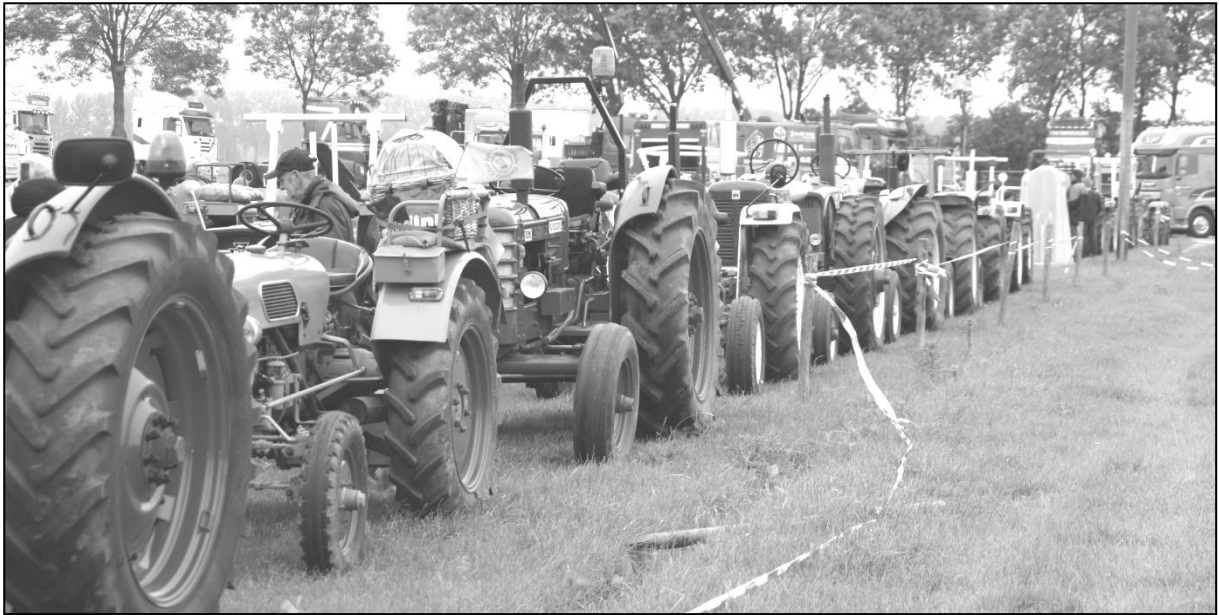
Woensdagmiddag was het kindermiddag. Het was heerlijk weer die dag waardoor er wel 120 kinderen aanwezig waren! Voor de kleinsten en natuurlijk ook de ouderen die dat wilden, kon er in de tent lekker geknutseld worden. Go van Haften had hiervoor gezorgd en werd geholpen door vele moeders. Voor de andere kinderen was er een struintocht die naar het Sterrenbos leidde. Vooraf werden er vier eieren uitgedeeld en het was de bedoeling dat deze HEEL mee terug kwamen, een erg lastige opdracht. Verder kreeg iedereen een knapzak mee zodat er onderweg spullen verzameld konden worden die weer punten opleverden. In het Sterrenbos moesten de kinderen op eilandjes zoeken en daar gingen ze naar toe middels een plank over het water of middels een bootje. Tijdens de tocht moest er ook worden uitgekeken naar medailles want deze leverden extra punten op. De laatste opdracht was een schommel maken waar iemand ook echt op kon zitten. De deelnemers kregen hiervoor een stuk touw en 7 latjes, zodat deze aan een touw tussen de bomen geknoopt konden worden. Bij terugkomst waren de kinderen die geknutseld hadden al lekker frietjes en frikadellen aan het eten, de kinderen van de struintocht konden daarna ook gaan smullen. Gerrit Robbemondt maakte de winnende groep bekend van de struintocht, dit was de groep van Arnette Kreling. De kleurplatenwedstrijd werd gewonnen door Marit Groeneveld.

Later op de avond zou er een kwisavond voor de oudere jeugd plaatsvinden. Jammer genoeg is deze door de lage opkomst niet doorgegaan. Wij hopen dat de opkomst in de hierop volgende jaren hoger is. Mocht er iemand ideeën hebben voor de volgende feestweek, meld dat dan aan één van de bestuursleden.

Donderdagmiddag was er voor de 55 plussers een koffietafel gevolgd door een leuke kenniskwis. Er waren ongeveer dertig mensen aanwezig op deze gezellige middag.

Vrijdagavond was het DE avond van de feestweek, de truckpulling. Het weer werkte goed mee want het was een heerlijk zonnige dag. Alles was weer goed geregeld: de verkeersregelaars, parkeerbegeleiders, de kassa's, de controle bij de ingang en de mensen achter de bar stonden allemaal klaar. De baan lag er weer super bij, niet voor niets heeft de baan zelfs een tien gekregen van Truckpulling Nederland. Alle deelnemers waren op tijd aanwezig en ook het publiek stroomde vanaf half zeven al geleidelijk binnen. Wij als Oranjevereniging zijn erg trots op het feit dat het een geweldige opkomst was van 3400 mensen! De wedstrijd zelf was weer spannend en geslaagd. Het feest in de tent ging nog door tot in de late uurtjes en verliep zonder problemen. We kunnen absoluut spreken van een fantastische dag!

Zaterdag 8 juni was alweer de laatste dag van een schitterende feestweek. 's Middags stond de zeskamp op de planning. Het weer zat, net als de avond ervoor, mee en er waren leuke spellen. Ook was er weer een goede opkomst van zeventien teams. Tot zeven uur is iedereen fanatiek bezig geweest. Daarna konden de deelnemers even naar huis om te gaan douchen. Dat was ook wel nodig na het laatste spel waarbij de deelnemers de modder in gleden. Rond negen uur vond de prijsuitreiking plaats. Bij de mannen was team 'Arend van Aalst 1' het beste en bij de vrouwen waren het de 'Arend van Aalst lady's' die er met de beker en wisselbeker vandoor gingen. 's Avonds was er het laatste feestje waarna om kwart over elf de muziek uit ging en de lichten aan. De feestweek zat er weer op.

Wij kunnen weer terugkijken op een geslaagde feestweek maar dit alles hadden wij nooit voor elkaar kunnen krijgen zonder alle vrijwilligers die ons de hele week weer supergoed hebben geholpen. Wij willen jullie nogmaals hartelijk bedanken voor de hulp en inzet en de Oranjevereniging hoopt dat volgend jaar weer op jullie steun gerekend kan worden.

Hartelijk dank namens het bestuur van Oranjevereniging 'Oranje Trouw'.

Dorpsgenoten in de politiek

Tom Ummels: Op naar de verkiezingen van 19 maart 2014!

De gemeenteraad is begonnen aan de laatste fase van deze zittingsperiode. Woensdag 19 maart 2014 zijn er in de gemeente Zaltbommel, net als bijna overal in Nederland, verkiezingen voor een nieuwe gemeenteraad. Een belangrijke datum voor alle kiesgerechtigde inwoners van onze gemeente. Noteer deze datum in uw al dan niet digitale agenda!

Voordat het zover is, wacht ons als raad nog een belangrijke periode. Er is veel en complex werk aan de winkel. Voorbeelden: financiële positie gemeente, overname aantal wezenlijke taken van het Rijk(decentralisaties), samenwerking met Maasdriel en andere gemeenten in de regio, toekomst van de Poorterij, programma van eisen Buitenstad, ontwikkeling binnenstad.

- Financiële positie

Het huishoudboekje van de gemeente ziet er op dit moment niet zorgwekkend uit. Er is echter wel zorg! De Rijksbezuinigingen raken ons steeds meer. Vindingrijkheid is dus gewenst. En dan gaat het niet alleen om bezuinigingen, maar ook om andere werkmethoden en het genereren van inkomsten.

D66 dringt al jaren aan op forse inkrimping van de ambtelijke organisatie en beperking van de apparaatskosten. Dit kan door efficiënter werken en ook steeds meer door samenwerking met andere gemeenten. Met name met Maasdriel en bijvoorbeeld door deelname aan de regionale Omgevingsdienst. Het college en een meerderheid van de raad zitten nu gelukkig ook op dit spoor. De besparingen zijn al ingeboekt, maar moeten nog wel worden waargemaakt.

Onze motie om vóór de verkiezingen een helder inzicht te geven in de financiële positie van de gemeente is door gemeenteraad overgenomen.

- Samenwerking Maasdriel e.a.

De gemeente Zaltbommel kan haar takenpakket niet meer alleen aan. Voor steeds meer taken wordt samengewerkt met andere gemeenten of in regionaal verband. D66 steunt de door dit kabinet ingezette schaalvergroting van gemeenten. Samengaan met Maasdriel op korte termijn ligt voor de hand: één gemeente Bommelerwaard. Een groeiend aantal organisaties en inwoners is hiervan overtuigd. Juist organisaties die al langer ervaring hebben in het werken in de gehele Bommelerwaard. B.v. Rabobank, bedrijfskring, Platform Promotie.

Ik hoor mijn mede-dorpsbewoners al zeggen, dat een grotere gemeente ten koste gaat van de dorpsidentiteit. Laat u zich echter niets wijs maken! Uit onderzoek blijkt namelijk, dat de identiteit van het dorp na herindeling juist wordt versterkt. De gemeentelijke bestuurskracht wordt groter en de

dorpsbinding sterker. Een wenkend perspectief! Het zou partijen die te pas en te onpas het tegendeel beweren, sieren als ze klip en klaar aangeven, dat ze dit vanuit partijbelang doen.

Geen nieuwe muziekgroep, maar een aanduiding voor de overdracht (decentralisatie) van omvangrijke taken door het Rijk aan de gemeenten. Het gaat om: jeugdzorg, AWBZ- taken en de Participatiewet. Deze overdracht geeft grote consequenties voor gemeenten en hun inwoners. Temeer, omdat er niet voldoende middelen vanuit het Rijk meekomen naar de gemeenten. Samenwerking in regionaal verband is op dit terrein noodzaak. De komende maanden zal de gemeenteraad verder de basis gaan leggen voor uitvoering in de nabije toekomst.

De raad gaat in het najaar verder praten en besluiten over de toekomst van de Poorterij. D66 maakt zich sterk om de Poorterij nieuwe stijl te realiseren. Het is zeer belangrijk voor het culturele klimaat als een van de kernwaarden van onze gemeente. Het versterken van de binnenstad en het leggen van grondslagen voor de Buitenstad (grootste project sinds de Middeleeuwen!) vragen eveneens de nodige aandacht. Zo slaan wij een "brug naar de toekomst".

Heeft u vragen of opmerkingen? Laat het me weten!

thom@d66zaltbommel.nl www.d66zaltbommel.nl Twitter: @ThomD66 tel.: 0418-551453

Geert Bok: nieuwe lijsttrekker van de SGP gemeente Zaltbommel

Kort interview met een nieuwe lijsttrekker uit Nederhemert: Geert Bok

1. Ik las in enkele kranten dat je fractievoorzitter van de SGP wordt of bent geworden? Hoe is dat gekomen?

Na de zomervakantie (dus nu) ben ik fractievoorzitter geworden. De reden hiervoor is dat collega Henk den Hartog is gekozen als ouderling in de Gereformeerde Gemeente in Poederloijen. Vanwege de tijdsdruk die dat met zich meebrengt, heeft hij aangegeven te willen stoppen als fractievoorzitter, maar wel door te willen gaan als raadslid.

2. Wat is het verschil tussen het werk van een gewoon lid van de fractie en de fractie voorzitter?

Als fractievoorzitter ben je in eerste instantie niet meer als de 'meeste onder zijns gelijken'. Het is absoluut niet zo dat je stem in de raad ineens voor twee gaat tellen. Aan de

andere kant wordt van een fractievoorzitter wel verwacht dat hij leiding en daarmee richting geeft aan een fractie. Dit uit zich o.a. in het voorzitten van de vergaderingen en dat bij belangrijke onderwerpen zoals de begroting en de algemene beschouwingen altijd als eerste naar de fractievoorzitter wordt gekeken.

3. Betekent het voorzitterschap ook straks meer werk bij de verkiezingen

Dat is niet per definitie zo. Maar omdat ik naast het huidige fractievoorzitterschap nu, bij de verkiezingen van DV maart volgend jaar ook lijsttrekker ben namens de SGP betekent dit wel iets meer werk. Op bijeenkomsten wordt toch verwacht dat je als lijsttrekker het woord voert, ook de pers zal zich als eerste richten op de lijsttrekker.

4. Wordt er een groter inzet van je verwacht bij de onderhandelingen voor een nieuw college?

De verkiezingsuitslag is sterk bepalend wat de rol van de SGP zal zijn bij de onderhandelingen voor een nieuw college DV volgend jaar. Als de SGP als grootste partij uit de bus komt is het in de lijn van de verwachting dat ik als lijsttrekker het voortouw zal nemen bij de onderhandelingen.

5. Hoe schat je de kansen in dat de SGP straks deel gaat uit maken van het college in Zaltbommel?

Als SGP willen we er absoluut voor gaan om voor het eerst in de geschiedenis ons steentje te kunnen bijdragen aan het dagelijks bestuur van onze gemeente. Vier jaar geleden leek dit dichtbij, maar is het niet gelukt. We hopen dat de kiezers bij de komende verkiezingen laten zien dat dit een vergissing was en dat we weer als grootste partij uit de bus komen. Gebaseerd op de resultaten die de SGP heeft geboekt bij de Tweede Kamerverkiezingen met daarbij ook stemmenwinst in onze gemeente, is dit geen overdreven verwachting. Uiteraard kunnen we dit resultaat als SGP-ers niet alleen behalen door te werken, maar ook door te bidden!

Geert, dankjewel en sterkte met je werk als fractievoorzitter.

Poëzie van de dorpsdichter

Naast politicus is onze dorpsgenoot Thom Ummels ook dichter. Als politicus is Thom voor D66 lid van de gemeenteraad van Zaltbommel. In die hoedanigheid levert hij met regelmaat een bijdrage aan de Dorpskrant.

Thom Ummels in het kort:

Thom Ummels geeft als dichter regelmatig voordrachten tijdens festivals of solopresentaties. Daarnaast is hij een veelgevraagd jurylid bij poëziewedstrijden. Ook geeft hij workshops en inleidingen bij bijvoorbeeld scholen. In zijn woonomgeving van de Bommelerwaard organiseert hij regelmatig poëtische projecten. Bekend zijn de Poëziewandelingen langs de Afgedamde Maas en op het eiland Nederhemert Zuid.

In 1982 was Ummels de grondlegger van Sunsation. Dit is het grootste buitenpoëziefestival van Nederland met muziek, theater en poëzie in en rondom het observatorium Robert Morris, het landartobject bij Lelystad. Deze jaarlijkse manifestatie aan het begin van de zomer heeft inmiddels landelijke faam verworven. (www.sunsation-festival.nl)

In 1998 kwam bij uitgeverij "de Horizon" de eerste solo-bundel van Thom uit. Deze bundel met de titel "Omzien in haast" bevat een bloemlezing met recent werk en poëzie van eerdere datum. Medio 2002 verscheen zijn tweede bundel "Tomeloze Tijd". Hiervan is inmiddels een tweede druk verschenen. Mei 2009 verscheen de bundel "Stilte en Storm" bij uitgeverij Kontrast in Oosterbeek.

In "Stilte en Storm" is Thom's woonomgeving in het oer-Hollandse rivierenlandschap de belangrijkste inspiratiebron. Zijn poëtisch verlangen naar de natuur en de mystieke rust van het platteland komt in tal van gedichten tot uitdrukking.

Elders in deze krant vindt u twee gedichten van de hand van Thom Ummels. In de toekomst kunnen er meer gedichten van zijn hand in de Dorpskrant verschijnen.

Informatie: www.ummelsenummels.nl

EERBETOON AAN BESCHERMHEER

De onderste wiek van molens in heel het land stonden van 13 t/m 16 augustus naar rechts, in de rouwstand. Zo ook de molen van de familie Remmerde aan de Maasdijk. De wiek staat voorbij de molen en symboliseert daarmee dat een leven voorbij is. De rouwstand is een eerbetoon aan prins Johan-Friso, die sinds 2005 beschermheer was van de vereniging De Hollandsche Molen. Hij overleed op maandag 12 augustus 2013.

Arie en Johan van Ooijen, Chauffeursdiensten, Loon- en infrawerken

Arie en Johan van Ooijen, Chauffeursdiensten, Loon- en infrawerken, zomaar een advertentie midden in de Oranjegids 2013.

Leuk eens kennis te maken met de twee broers Van Ooijen die altijd in Nederhemert gewoond hebben. Nu woont de ene in Ammerzoden en de andere (nog) in Nederhemert. Maar niet lang meer want Johan heeft een huis gekocht in Wellseind waar hij samen met zijn vriendin (straks zijn vrouw) gaat wonen.

Onze redactie had een gesprek met een van de broers, de jongste, Johan en hij vertelde over hun werk als ZZP-ers.

Arie (29) en Johan(21) hebben allebei een eigen bedrijf maar werken toch samen. Echt benieuwd hoe dat gaat? Lees dan verder.

Arie is 8 jaar geleden al als ZZP-er begonnen. Eerst werkte hij in de schapen in Genderen, maar die boerderij heeft hij toen verkocht.

Johan liep al vanaf zijn 12^e jaar mee met Arie dus het werk werd hem met de paplepel ingegeven. Johan werkte eerst in loondienst in de kas maar toen hij 18 jaar werd heeft hij de rijbewijzen in korte tijd gehaald, want hij wilde ook zelfstandig aan de slag.

Hij schreef zich in bij de Kamer van Koophandel als ZZP-er en via Arie kreeg ook Johan werk aangeboden.

Arie is ooit begonnen na de schapen om voor een bedrijf sportvelden te maaien en in de wegenbouw wegafzettingen te plaatsen tijdens reparatiewerkzaamheden aan de weg.

Tegenwoordig werken wij veel voor Hooijmans Compostbedrijf. Alles schoonspuiten in de loodsen waar compost gelegen heeft, shovel rijden, compost naar de klant brengen enz. Alles doen wij met materiaal van Hooijmans. Zelf hebben wij niets meer dan ieder een eigen auto. Ook naar de veiling rijden in de nacht, bloemen naar Aalsmeer voor Satter Poederoyen is een van onze werkzaamheden”, aldus Johan.

Het voordeel is, volgens Johan, dat hij en zijn broer Arie veel samen werken. Daardoor kunnen ze de werkzaamheden beter splitsen.

De meeste ZZP-ers zeggen tegen een aanbod van werk ja of nee, maar wij kunnen bijna altijd ja zeggen omdat wij alles beter kunnen verdelen.

Arie doet de planning en regelt heel de zaak en verdeelt dat met zijn broer Johan. Dat komt omdat Arie het grootste klantenbestand heeft en bedrijven Arie veel bellen over werk. Arie en Johan hebben zomers bijna nooit vakantie. “Veel te druk”, aldus Johan. “Wij pakken in de winter af en toe wel een week want dan is het minder druk.”

Baggerwerkzaamheden voor Van der Lee uit Bruchem is weer vaak werk voor de winter. De boekhouding wordt verricht door hun vader, dus eigenlijk werken ze niet met z'n tweeën, maar met z'n drieën.

Soms geven ze andere namen door van ZZP-ers als ze echt niet kunnen en het te druk hebben. Ze proberen in rustige maar ook in drukke tijden hun beste beentje voor te zetten voor alle klanten, en zoveel mogelijk bedrijven uit hun ‘personeelstekort’ te houden.

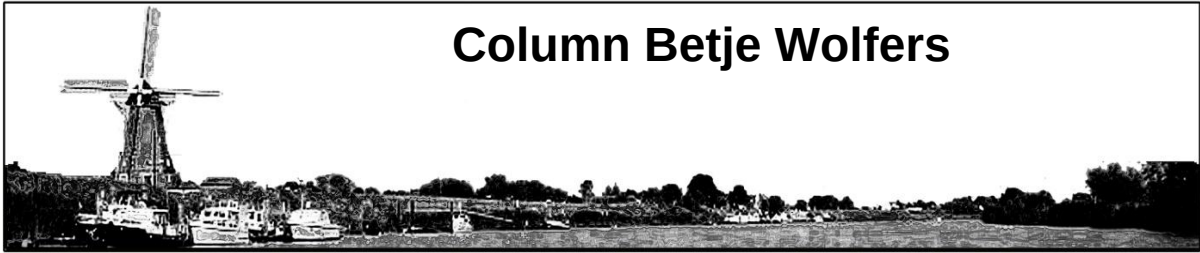

Jubilerende Hèmertsen

Adriaan en Pieta van Ooijen – van Genderen 40 jaar getrouwd!

Adriaan(63) en Pieta(59)van Ooijen uit de Molenstraat 44 waren vrijdag 9 augustus 40 jaar getrouwd. Namens Dorpsraad Nederhemert werd een bosje bloemen aangeboden en het bruidspaar ging op de foto voor de Dorpskrant Nederhemert. Adriaan is geboren in een woning op Nederhemert- Zuid aan de andere kant van de Bergse Maasdijk waar zijn vader toen die tijd opzichter was over de Waard. In 1962 is Adriaan in Nederhemert- Noord komen wonen en heeft een eigen metaalbedrijf. Hij maakte 10 jaar deel uit van de kerkenraad van de Hervormde gemeente van Nederhemert en was enkele jaren bij de vrijwillige brandweer van Nederhemert. Pieta werd geboren op de Nederhemertsekade nr.9 en heeft altijd in Nederhemert gewoond. Brengt nu nog twee dagen per week, medicijnen rond bij patiënten vanuit de huisartsenpraktijk van den Dool. Het echtpaar heeft 7 kinderen en 14 kleinkinderen. Het feest is in besloten kring gevierd.

Column Betje Wolfers

Beste lezers en lezeressen.

Graag voldoe ik aan het verzoek van de redactie om af en toe een stukske te schrijven voor de Dorpskrant, een column, zogezegd.

Ik heb er een paar geschreven, dus zo af en toe zal er iets van mijn hand in de krant geplaatst worden. Dit alles onder het motto: "Het meisje gaat wel weg uit het dorp, maar het dorp gaat niet weg uit het meisje".

Dat dorp is ons aller Hèmert, en het meisje is Betje Wolfers.

Inleiding

Het huis waar het hierover gaat staat op de Ka. Vroeger onder nummer B 110, toen werd het Nederhemertse Kade J 119 en nu is het nummer 5. Vanaf 1937 werd het huis bewoond door Lieske Wolfers en zijn gezin. Zoon Kees heeft er gewoond tot hij naar Breda verhuisde, waar hij getrouwd is.

Maar nu het verhaal van het huis zelf.

Een huis vertelt (1).

Hoe lang sta ik hier eigenlijk al? 100 jaar? 200 jaar? Zelf ben ik al lang de tel kwijt, maar er zijn wel papieren waar het op staat. In 1840 gebouwd, dus ben ik nu 173 jaar oud.

Ge vraagt misschien hoe ik er toen uitzag. Nou, dat was niet zoveel anders. De voordeur heeft altijd in de midden gestaan, links de voorkamer, 'den huis' zoals ze hier zeggen. 's Winters woonden ze daar. Rechts was de slaapkamer van de ouders met daaronder de kelder. De keier sliepen op zolder. Natuurlijk was er een achterhuis mee enen balkert daarboven.

Best een aardig model mit tie vurdeur in de mitte. Maar denk nou niet dat die deur uitkwam op de gang. Neie, die deur kwam gewoon uit in den huis. Ge kon dus zo 'mitte deur in huis valle'.

Het zal zo ongeveer 1937/ '38 zijn geweest toen Lieske naar de notaris in Ammerzoden ging. Hij was getrouwd mee Mijntjes en wilde wat groter gaan wonen. Voor een geldlening kwam je in die jaren bij notaris Landweer terecht. Die informeerde dan bij Dirk van Teuniskes of de betreffende persoon wel betrouwbaar was. Het advies viel positief uit. Deze personen kwamen tenslotte uit betrouwbare families van boeren en ovesgaaste. Bovendien was de man 'Meester Metselaar' met een vast inkomen.

Ik ging over in andere handen. Ze brachten een meske mee. Ik moest wel efkes winne aan de nieuwe bewoners. Ik hoorde nu voor mij volslagen onbekende geluiden. Lachen en huilen van het kleine ding en zo al meer. Er kwamen nog een paar keier bij, twee in den oorlog en twee erna.

Ja, daar valt het grote woord 'oorlog'. Toen heb ik bijna een half jaar leeggestaan. Niet leuk, hoor, zo stil en eenzaam!

Maar daarna kwam alles weer goed op gang. Ik wier op tijd geschrobd en gesopt. Ik blonk 'es verroest Almkerk'. In huis gonsde het altijd van allerlei geluiden: huilen en lachen, schreeuwen en spelen. Mijn muren moesten alles opvangen en tegen houden.

Maar het allermooiste was toch wel als de moeder ging zingen: psalmen en verskes van de zang van vroeger.

De kinderen, 'keier' zeggen ze hier, sliepen boven. Maar als het luik dichtging, dinne ze ook weleens iets anders. Ik heb het zelf gezien, echt waar. Van de worst snoepen, spelles doen en naar buiten kijken waar soms aander keier nog aan het speulen waren. Eén keer zijn er een paar dwars door de spiraal gesprongen, die gekke jong. Ik wist niet wat ik hoorde, de vader en moeder ook niet!

Tegen elven kwamen altijd een paar oudere jongens van de Ka voorbij fietsen. Die hadden verkering in Aalst en kwamen dan naar huis. Het licht van hullie fietslaampkes scheen mooi door de zolderramkes naar binnen langs de witte binnenschoorsteen. Mer of die jongens nou bang waren in den donkere, ik weet het nie, maar ze waren altijd aan 't fluiten en zingen!

Ik heb al wat verteld over de voordeur, de 'vuddeur' zogezeed. Die ging bijna nooit open. Ja, misschien in de schoonmaak, maar niet om iemand binnen te laten.

Kinde de uitdrukking 'rouw en trouw'? Nou, dat was hier ook af en toe het geval en dan ging mijn vuddeur open. Ik wies dan efkes nie hoe ik het had en wat ik zag. Zo hebben daar drie meskes op het stoepke gestaan om de leste foto te laten maken voordat ze trouwden.

Ik heb het ook meegemaakt dat die deur open ging voor iets anders.

Eerst voor de vader en vijftien jaar later voor de moeder. Zij werden door die deur uitgedragen. Dat was erg. Dan vuulde paas echt dat iemand dood is.

Twee van de vijf zijn gewoon door de achterdeur weggegaan. Eén naar Barneveld en hun broer naar Breda.

Soms zie ik er nog weleens één van de vijf over de Ka voorbij komen. Altijd kijkt ze efkes achterom, alsof ze zeggen wil: 'Adieu, ouderlijk huis, we hebben het goed gehaad binnen jouw muren, mer de tijd staat niet stil en het leven gaat verder'.

Vanuit de pastorie

Opvoeden?! Terwijl de volle zomer de bermen rijpt waar de zaden zich aanbieden en de 'solidago' felgeel reageert, het zinderend warm is, is toch de laatste vakantieweek aangebroken. Althans voor de leerlingen van de basisschool "De Wegwijzer".

Als ouders kijken we met weemoed terug; bijna voorbij de zes lange weken. Voorbij de vrijheid die we met elkaar genoten, niet dit moet en dat vlug en dat zal enz. Toch?

Ik praat verder met de ouders die kinderen op de basisschool hebben en misschien ook nog peuters thuis of zelfs een baby erbij hebben. Jullie zijn rijper geworden door de ervaringen die je hebt opgedaan bij het opvoeden van de kinderen. Het maakte je volwassener, zelfstandiger...

Waarschijnlijk hebben jullie in de laatste week van de vakantie steeds gezegd dat de kinderen op tijd naar bed moesten. Intuïtief waren jullie al bezig met de nieuwe schoolperiode: Langzaam aan in het gareel! De touwtjes strakker! Minder snoep en ijs; afkicken. Of niet? Je wilt terug naar de basis, goed eten en even meer niet; stoppen met de uitjes. Goede voeding is belangrijk, want we zoeken toch het goede voor de kinderen? Voeden is een onderdeel van opvoeden en opvoeden heeft een doel. Vanaf de geboorte van onze kinderen (of eerder?) zijn we bezig met opvoeden, met een plan, een doel. De een zal dit zich bewuster zijn dan de ander en dat is juist zo boeiend.

Opvoeding is "in". Er wordt meer aandacht aan opvoeden besteed. Ook het gezin staat meer centraal; we hebben het 'jaar van het gezin' gehad en daarmee hangt opvoeden nauw samen. Ook vanuit onze regering wordt op beperkte schaal aan (her)opvoeding meegewerkt. Wat te denken van de gebroken gezinnen enz.? Vandalisme, nihilisme, narcisme en ontwrichting door de genot-cultuur waarbij alleen het individu geldt? Zelfzucht is zeker door mediagebruik een van de grootste vijanden van de samenleving geworden...

Het einde van de jaren negentig kenmerkte zich o.a. door een tendens van een anti -autoritaire opvoeding: laat de kinderen zelf keuzes maken, niet teveel remmingen geven maar laat ze ongedwongen de dingen doen die ze leuk vinden. Zo botsen ze wel tegen zichzelf aan; dat maakt zelfstandig! Deze vrijheid heeft zich inmiddels wel uitgekeerd in slaaf zijn van het kind.

We treffen in de moderne pedagogische lectuur kernwoorden aan als 'gezinsmissie' of 'family mission statement' en klik maar aan. Wat is dat: 'gezinsmissie' ?

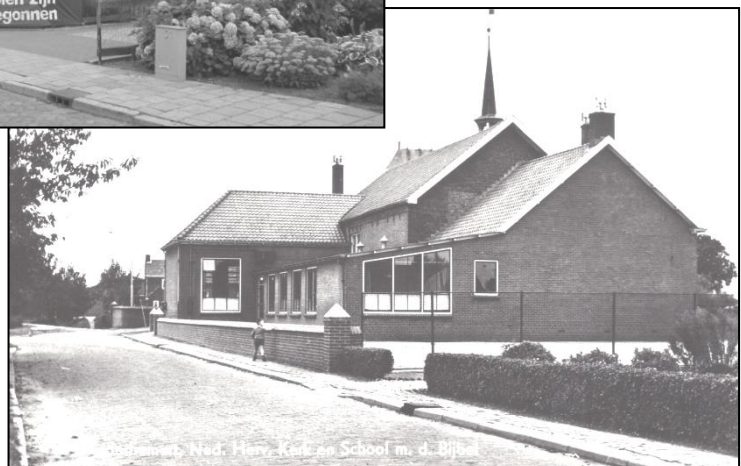
Je merkt het al er is een missie, een opdracht die belangrijk is voor het gezin! We gaan ons bewust worden van onze opdracht, de opvoeding. Gelukkig! Toch? Gezinsondersteunende workshops, activiteiten enz. vormen de reacties op de vage gezinsstructuur.

Denk bij het woord 'gezinsmissie' eens aan een kompas, een navigatiesysteem. Je tikt het doel aan en je ziet op de display de weg voor je, de rode lijn geeft de route aan. Bijna automatisch volg je de rode lijn en dat behoed je voor stress die er kan zijn bij de klemmen en voetangels die nog verborgen zijn. Zo kan de rode lijn ook als een spiegel fungeren, want als je twijfelt of onzeker bent, kijk je nog eens terug op de display. Hij markeert precies: hoe ver ben ik uit de route of hoe moet ik terug?

Nu concreet: we zijn weer bezig met 'waarden' en 'normen'. Welke waarden vind ik belangrijk voor mijn gezin? Wat willen we bereiken? Toets in! Wil ik opvoeden precies zoals mijn vader het deed? Alleen wetten en regels zonder aandacht voor de persoon van het kind? Ik zie de route voor me, gaat goed zo. Echter... De praktijk wijst uit dat de emotionele breuk later groot en radicaal kan zijn. Het kind haakt af, vroeg of laat! Of wil ik die waarden die vroeger thuis niet bestonden juist mijn kinderen meegeven? Veel aandacht, veel actie enz.? Ik toets in en volg de route...

We zijn op zoek naar waarden waar we voor willen gaan, samen met het gezin, saamhorig. Klinkt goed. Maar wie of wat is nou de norm? Waar toets ik me aan? Kijk ik alleen naar het kind? Wat vinden ze leuk, wat willen ze? Altijd iets leuks doen? Alle hobbels wegnemen en steeds opzij voor hen gaan? Nee, een liefdevolle ouder die de norm in Gods Woord mag vinden, zal zijn opvoedkundige taak zo invullen dat hij 'stuurt' naar de 'wegwijzers' uit de Bijbel. Even in de 'spiegel' kijken: we zijn op het verkeerde spoor! We moeten terug, goed kijken langs de route en we lezen: "Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken." (Spreuken 22:6)

Mevr. E.M. Zweistra-Schouten

Een verhaal van een dorpsgenoot

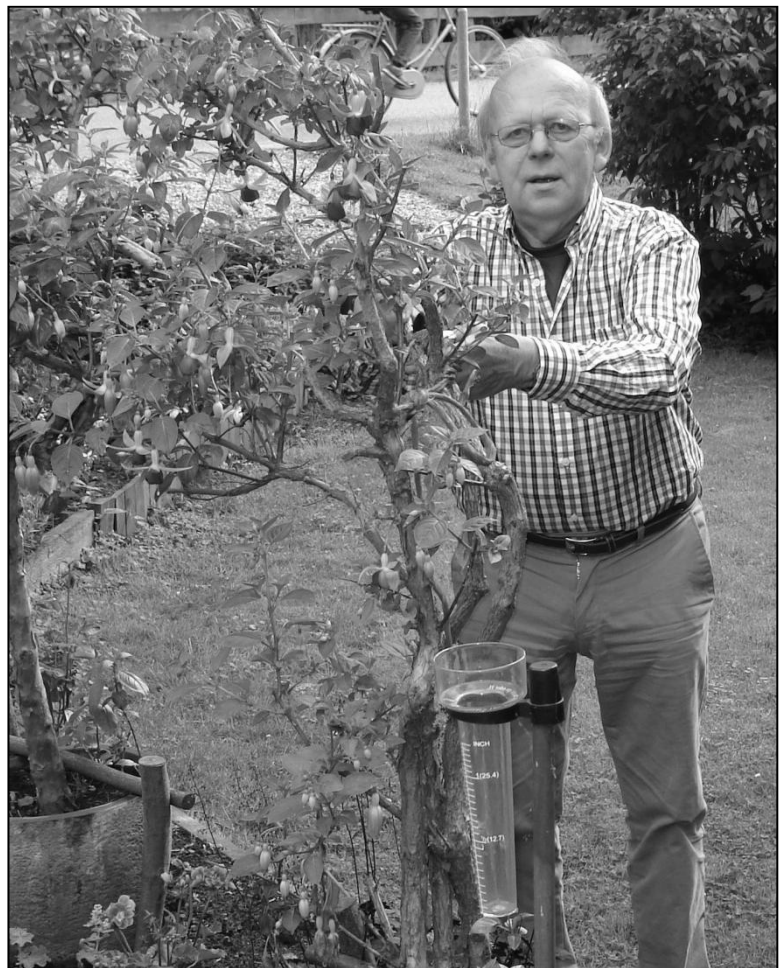
Marcel Bouman

Marcel Bouman – 70 jaar

Wie maar enigszins bekend is met het verenigingsleven in Nederhemert, kent hem vast wel: Marcel Bouman. Marcel is afgelopen juni 70 jaar geworden en draait al een aardig aantal jaartjes mee in het verenigingsleven.

25 juni is Marcel 70 jaar geworden en 29 juni heeft hij daarom met familie en vrienden een feestje gevierd in het dorpshuis. Als uitnodiging voor zijn feestje, stuurde hij een kaart met voorop een foto van zichzelf toen hij nog heel jong was, waarschijnlijk een jaar of 3. Als verrassing ontving hij voor zijn verjaardag een lijst met daarin 2 foto's: één met de afbeelding van zichzelf zoals die op zijn uitnodiging stond, en één van Tim, de jongste zoon van neef Arie, die weer een zoon is van zijn broer Jan. Het blijkt dat Marcel en Tim als twee druppels op elkaar lijken.

Zoals gezegd, vierde Marcel zijn 70-jarig verjaardagsfeest in het dorpshuis. Het dorpshuis waar hij al vele jaren, samen met Jeroen Veldhuizen en Govert van de Werken, in het dagelijks bestuur zit. Marcel zit in het bestuur als penningmeester, al zo'n 45 jaar lang. In eerste instantie zat hij vroeger bij de instuif: een soort jeugdwerk op zaterdagavond. De heer Roseboom, die was getrouwd met barones Tine van Wassenauer had zich sterk gemaakt voor de stichting van het dorpshuis en probeerde in het algemeen het verenigingsleven binnen Nederhemert te stimuleren. Hij zocht daarom mensen om het jeugdwerk gestalte te geven. Hij kende Marcel en vroeg hem, samen met een aantal anderen, te helpen met de jeugdsoos. Marcel stemde toe en hielp met het organiseren van spelletjes en andere activiteiten. Rond de tijd dat Marcel 25 was, stopte de huidige penningmeester en is hij penningmeester geworden. Een functie die hij tot op de dag van vandaag nog steeds bekleedt.

De vereniging waar hij het langst mee verbonden is geweest, is zangvereniging De Vervulde Wens. Marcel komt uit een muzikale familie. Al zijn broers en zussen zijn wel aangesloten (geweest) bij een zangvereniging. Ook zijn ouders zongen vroeger al veel. 'Vooral met Pasen hoorde ik mijn moeder al

vroeg zingen,' herinnert Marcel zich met een glimlach. Bij de zangvereniging is Marcel ongeveer 50 jaar betrokken geweest. Vrij snel na zijn toetreding tot de zangvereniging volgde hij Janus Smits op als voorzitter. Helaas is de zangvereniging vorig jaar gestopt vanwege gebrek aan leden. Naast het feit dat er niet zoveel mensen meer aan de zang waren, lag de gemiddelde leeftijd op 67 jaar, waardoor besloten werd om de zangvereniging op te heffen.

Via de zangvereniging heeft hij in 2006 wel een lintje in ontvangst mogen nemen. In april van dat jaar werd er een concert door de zang gegeven. Al zijn broers en zussen zouden komen. Op zich misschien al wel opvallend, maar omdat zijn moeder gestorven was en er voor het eerst niet bij was, dacht hij dat het daarmee te maken had. Tijdens het klaarzetten van de stoelen kwam ter sprake dat burgemeester Van den Bosch ook naar het concert zou komen. Zijn broer zei dat burgemeester Van den Bosch altijd graag in Nederhemert kwam, dus ook daar zocht hij niets achter. Omdat alle gereserveerde plaatsen al bezet waren, besloten ze de burgemeester op de eerste rij te zetten want: 'de koningin zit ook altijd op de eerste rij.' Nadat Marcel een welkomstwoord had gesproken en de burgemeester welkom had geheten, begon het concert. Na afloop van het concert liep de dirigent naar de microfoon toe. Toen hij ook de burgemeester in vol ornaat, met ketting om, zag, wist hij genoeg. 'Als het een ander lid van de zangvereniging had betroffen, had ik het als voorzitter natuurlijk wel geweten,' lacht Marcel. De burgemeester heeft toen aan Marcel het lintje aan hem uitgereikt en sindsdien mag hij zich 'lid in de orde van Oranje Nassau' noemen.

Een andere vereniging die hem na aan het hart ligt is toneelvereniging 'Uit Vriendschap'. De toneelvereniging bestaat 39 jaar en Marcel is al zo'n 37 à 38 jaar van de partij. 'Al vrij snel na de oprichting werd ik gevraagd om mee te helpen aan het decor. Ik was schilder, dus ze zagen in mij wel een handige helper.' In het begin hadden ze een Canadese vrouw, Greetje Kilbourn genaamd, die regisseuse was, maar na 2 jaar verhuisde ze. Toen heeft Marcel het van haar overgenomen. Binnen de toneelvereniging worden beslissingen veelal samen met de leden in overleg gemaakt. Marcel houdt zich, naast zijn taak als regisseur, als voorzitter bezig met het maken van afspraken waar ze gaan spelen. Ook helpt hij met het uitwerken van het decor. 'We treden veel in de regio op en je decor moet zodanig uitgewerkt zijn dat het op elke locatie waar je speelt op het podium past.'

Naast al zijn vrijwillige taken heeft Marcel tot zijn 60^e jaar ook nog tijd kunnen vinden om te werken. 'Met m'n 60^e ben ik met vroegpensioen gegaan. Ik heb 31 jaar bij Wamazo als schilder gewerkt en daarvoor heb ik 12 jaar bij Van Diggelen gewerkt, ook als schilder. En daarvoor heb ik nog zo'n 21 maanden bij de luchtmacht gediend in Gilze-Rijen. Ik werkte bij het grondpersoneel in de spuiterij van vliegtuigen.'

Op de vraag waar Marcel de tijd vandaan haalde om naast zijn werk ook nog zoveel vrijwillige taken binnen het verenigingsleven op zich te nemen, antwoordt hij: 'Ik heb natuurlijk geen partner of, zoals ze tegenwoordig zeggen: ik ben single. Daardoor heb je meer tijd voor publieke functies. Het ligt natuurlijk niet alleen daar aan. Niet elke vrijgezel maakt automatisch de keuze om vrijwilligerswerk te gaan doen. Het moet je ook trekken. Het is voor mij wel een bewuste keuze geweest. Ik ben namelijk graag onder de mensen en vind het leuk om samen met anderen wat te doen.'

Tegenwoordig besteedt Marcel het meeste van zijn vrije tijd aan het bijhouden van zijn tuin. Omdat hij tot zijn moeders dood, samen met zijn moeder in één huis woonde, heeft hij de tuin samen met haar aangelegd. 'Dat wil zeggen: mijn moeder werkte in de tuin en ik assisteerde. De liefde voor tuinieren heb ik dan ook van mijn moeder.' Gelukkig maar dat hij er geen hekel aan heeft, want het is een grote tuin om bij te houden, en dat kost behoorlijk veel tijd. Marcel vindt het belangrijk dat de tuin er goed onderhouden uitziet. 'Een tuin moet er op zijn minst vanaf de straat netjes verzorgd uitzien.'

Kennismaking met een oud-dorpsgenoot ds. Roelof Oomen

Onze redactie heeft per e-mail een gesprek gehad met een oud-inwoner van ons dorp, Ds. R.J. Oomen (62) uit Malawi.

1. *Bent u geboren en getogen in Nederhemert? Zo ja, waar precies?*

Het was op Pinksterzondag 13 mei 1951 dat ik 's morgens vroeg als de eerste zoon van Roelof en Betje Oomen geboren ben in het huis aan de Molenpad te Nederhemert. Daar ben ik de eerste 10 jaar opgegroeid. Daarna zijn we verhuisd naar Nieuwstraat 1 ook in Nederhemert. Vanaf mijn 6e jaar heb ik naast de Hervormde Kerk de zondagsschool bezocht tot mijn 12e jaar, want daarna ging je naar de catechisatie toen bij ds. Veldjesgraaf en later bij ds. J. van Vliet. Samen met mijn vrouw Nees hebben we belijdeniscatechisatie gevolgd bij Ds. J. van Loon in 1974 in Aalst.

2. *Waar woont u nu in Malawi en sinds wanneer?*

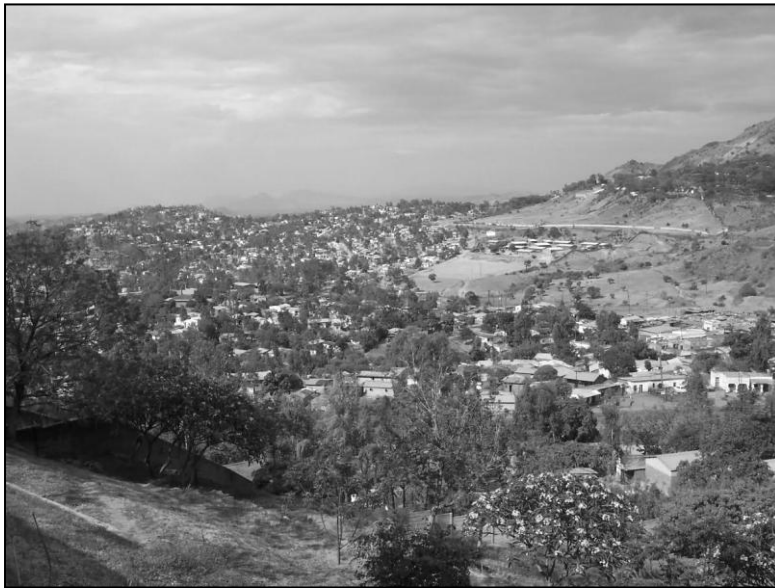
Na een kantoorloopbaan ben ik in 1991 weer gaan studeren aan de Chr. Hogeschool in Ede, toen Chr. Hogeschool De Vijverberg. Na geslaagd te zijn voor kerkelijk werker ben ik begonnen als pastoraal medewerker in Nieuw-Lekkerland bij Ds. C. van den Berg en later ook in Harskamp, Scherpenisse en Opheusden. Inmiddels ging de studie door in Ede, waar ik ook slaagde voor tweede en eerste graads leraar godsdienst. Na een jaar aan de UVA in Amsterdam theologie gestudeerd te hebben, leidde de Heere onze weg naar Grand Rapids USA. Toen moesten we onze vier oudste kinderen achterlaten in Nederland. In 2001 slaagde ik voor Th.M. graad in de theologie. Het was een voorbereiding op de zending, want de Heere had ons niet alleen in het ambt geroepen, eerst van diaken en later als

ouderling, maar ook geloofden we een roeping ontvangen te hebben om het Evangelie te verkondigen aan de heidenen. Het werd ons in 1988 duidelijk dat dit Malawi was. Na een jaar van voorbereiding ben ik op 16 augustus 2002 in de Providence Reformed Church, Grand Rapids bevestigd in het ambt van predikant om uitgezonden te worden als predikant-directeur van Stephanos Weeshuis in Malawi. Stichting Stephanos was onze uitzendende organisatie in samenwerking met de Providence Reformed Church in Grand Rapids. Op 2 oktober 2002 zijn we met ons gezin met zeven kinderen vertrokken naar Malawi. Ook hier bleef er één zoon, Gertjan, achter in Grand Rapids voor studie. Na een jaar op het weeshuis gewerkt te hebben heeft Stichting Stephanos mij gevraagd om ook als zendeling te werken in de Reformed Presbyterian Church in Malawi. Het was toen een kerk met 85 gemeentes verspreid over Malawi, het meest in het zuiden. De Heere zegende ons werk want toen het zendingswerk in de RPC met mij als zendeling overgedragen werd aan de Hersteld Hervormde Kerk

per 1 juni 2007 was de kerk gegroeid tot 130 gemeentes. Nu zijn het er ongeveer 200. In verband met het vertrek van Stephanos zijn we als gezin verhuisd naar Zomba, die tot 1975 de hoofdstad van Malawi was. Daar vind je naast een universiteit en vele instellingen ook de politieschool en een kazerne met militairen. De stad heeft zelfs nog een klein militair vliegveld.

3. *Is dat een stad of een dorp?*

Zomba wordt sinds kort als een stad gezien. Het was een belangrijke stad in de tijd van de Engelsen. Zij hebben hier geregeerd tot 1964, toen het land zelfstandig werd. De eerste president die bijna 30 jaar geregeerd heeft heet Kamuzu Banda. We wonen tegen de helling van de Zomba berg. Het klimaat is hier wel 5 graden kouder dan bijv. waar we eerst woonden op het Stephanos terrein in Chileka bij Blantyre. Verder is het hier door de vele plantengroei veel minder stoffig. Een bijkomend voordeel is dat we minder last van de muskieten hebben, omdat er meer wind is, het koeler is en er minder stilstaand water is. De muskieten zijn overdragers van malaria. In Malawi zijn malaria en HIV Aids de twee belangrijkste doodsoorzaken.

4. *Bevindt die plaats zich in de buurt van een grote stad?*

Zomba ligt noordwest van Blantyre aan een weg die ook naar Lilongwe, de hoofdstad, leidt. De belangrijkste steden van Malawi zijn Lilongwe, Blantyre, Mzuzu en Zomba.

5. *Waarom bent u precies naar Malawi verhuisd om daar te gaan werken?*

Het is Malawi geworden omdat we geloofden dat de Heere ons geroepen had om daar het Woord te gaan brengen. Wie gelooft zal niet haasten. Ik mocht in 1988

weten dat we naar Malawi moesten. Echter het duurde tot 2002 voordat we uitgezonden werden. De Heere heeft Zijn belofte vervuld na 14 jaar. Zegt de psalm niet: "Zal Ik het zeggen en niet doen, spreken en niet bestendig maken?"

In 2002 ben ik uitgezonden om als predikant- directeur van Stephanos Children's Home mijn werk te doen. Daar woonden toen 84 weeskinderen in 7 huizen met een moeder en een dorpsvader voor alle kinderen. Er was een Day Care Center waar elke dag 80 kinderen na hun schooltijd kwamen om te eten. Daar werd naast de gebeden ook een Bijbels verhaal gelezen en gezongen. Het was ook een stukje evangelisatie. Ten derde ontvingen 1200 kinderen in de dorpen hulp samen met trainingen. Ten vierde was er een soort ambachtsschool waar 85 jongeren onderwezen werden in verschillende vakken zoals timmeren, naaien, metselen en andere vakken. Op vrijdag kwamen er moeders met hun baby's om hulp, waar zij naast medische hulp ook voedselhulp kregen.

Daarnaast was mijn taak in de kerk

- a. het advies geven aan de leiders.
- b. het onderwijs aan de studenten die opgeleid werden.
- c. het onderwijs geven aan de ouderlingen, diakenen in de gemeentes.

6. Komt u nog vaak terug in Nederland en waarom?

Wij komen elk jaar in Nederland op verlof omdat we hier 9 kinderen met 17 kleinkinderen hebben wonen. Elke twee jaar bezoeken we ook Canada, waar 3 kinderen getrouwd zijn en 5 kleinkinderen wonen. De tijd wordt verder gevuld met preken op zondag en presentaties in de gemeentes. Er is dan ook contact met de Zendingscommissie van de HHK.

7. Wat zijn volgens u de grootste verschillen tussen uw woonplaats en Nederhemert?

De verschillen zijn groot. Ik zal een paar terreinen noemen. Malawi is een van de armste landen in de wereld. Er wonen maar een ca. 10.000 blanken. Het onderwijspeil is laag. Men geeft b.v. les aan 80 of 100 kinderen in de eerste of tweede groep. Het komt vaak voor dat ze in de vierde groep nog niet kunnen lezen. Slechts een beperkt deel kan naar de Secondary School, omdat de kosten van het schoolgeld dan te hoog zijn of ze moeten er halverwege weer mee stoppen. Het analfabetisme is nog steeds groot. Op het platte land kan 40 - 60 % van de R.P.C. leden niet lezen. In de ene streek is het beter dan in de andere. Onze kerk komt bijna alleen maar op het platte land voor. Er zijn daar nauwelijks auto's. Het kan zijn dat ik 35 km rijd zonder een auto te zien of enkele. Ondanks de politie is het er 's nachts echt niet veilig. Regelmatig horen we van roofovervallen, waarbij ook wel doden vallen. Een groot verschil met Nederland is het wonen. Hier wonen we in huizen met een muur van 2 m hoog er omheen en twee wachtmannen 's nachts die wacht houden van 18.00 - 06.00 in de morgen. In het huis zijn ijzeren tralies voor de ramen en achter de deuren. We zijn aangesloten bij een beveiligingsbedrijf die we via een knop kunnen waarschuwen als er onraad is. Vaak hebben de mensen ook nog prikkeldraad op de muren. De wegen zijn heel wat slechter dan in Nederland. Als ik in de regentijd naar de dorpen ga, heb ik een vier wiel aangedreven auto nodig. Helaas vindt men overal corruptie.

8. Op wat voor moeilijkheden stuitte u in Malawi? Was er bijvoorbeeld sprake van een taalbarrière?

Een van de moeilijkheden is dat de mensen altijd tijd genoeg hebben. Het kan gebeuren dat je 3 keer terug moet komen voor een bepaald document. Men spreekt ongeveer 10 talen. Men heeft twee officiële talen; Engels en Chichewa. Ik spreek hier altijd Engels en heb een vaste vertaler bij me, die de preken en gesprekken vertaalt als dat nodig is.

9. Wat doet u precies in Malawi? Heeft u daar gewerkt?

Op het moment ben ik bezig met het lesgeven aan ouderlingen, diakenen en vrouwen, het evangeliseren op zaterdagen en zondagen in vier gevangenissen rond Zomba en in de gemeentes. Behalve het preken bedien ik de sacramenten van de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal. Eens per maand heb ik een Synode bestuursvergadering die ik als adviseur bijwoon.

10. U woont daar met uw gezin?

Op dit moment wonen we daar samen, want de kinderen zijn van lieverlee terug gekeerd voor studie of werk. Jacco was de laatste die in februari 2012 terug gegaan is om te studeren in Nederland.

11. Heeft u nog herinneringen of anekdotes van vroeger uit Nederhemert?

We denken met veel genoegen terug aan Nederhemert. Het was voor ons een wonder dat we in 1963 weer een predikant kregen toen ds. Veldjesgraaf kwam na 17 jaar vacant geweest te zijn. Als voorzitter van de basisschool heb ik het wel als een bijzondere zegen ervaren dat we toen nog één gebleven zijn ondanks alle zorgen die er ook toen konden zijn.

12. Denk u ooit nog voorgoed terug te keren naar Nederhemert?

Als bezoeker hoop ik nog vele keren in Nederhemert te komen. Op dit moment kan ik niet overzien hoe het zal zijn als ons werk hier op zal houden. Op dit moment zijn we hier nog volop actief in het werk dat de Heere ons gegeven heeft.

13. Wat is de straat en het huisnummer waar u vroeger gewoond hebt?

Na ons huwelijk hebben wij 22 jaar op Molenstraat 44B gewoond.

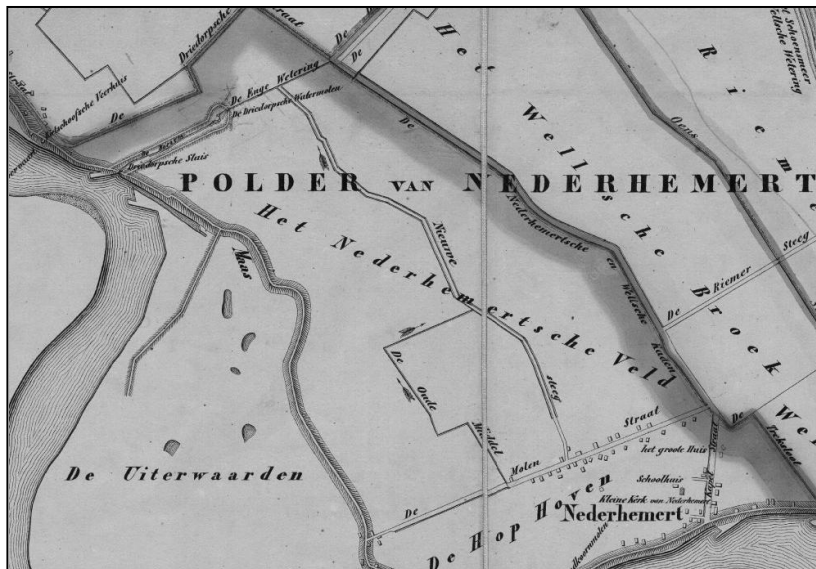

De watermolen van Nederhemert

De Watermolen van Nederhemert

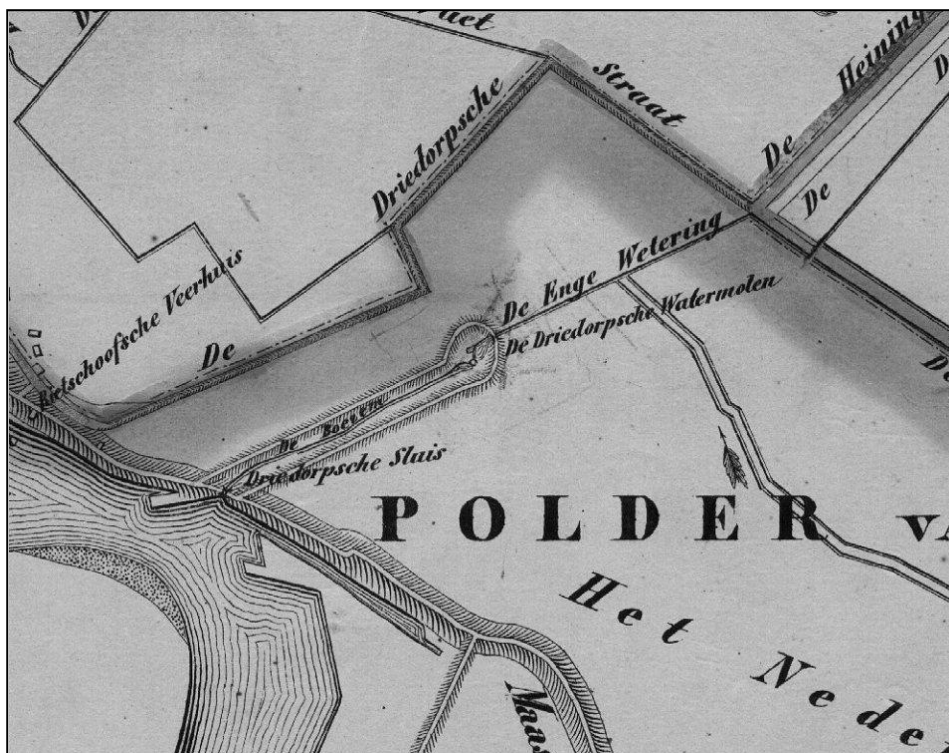
Bijna iedereen kent wel de korenmolens die in Nederhemert langs de dijk staan. Voor velen is echter onbekend dat Nederhemert in het verleden ook een watermolen heeft gehad. In dit stukje willen we daar dan ook graag een en ander over vermelden. De grenzen tussen dorpen, gemeenten en buurten zijn in de loop der jaren nogal aan verandering onderhevig geweest. Zo lagen deze in de periode waar

we het nu over hebben (ca. 1750 tot 1850) anders dan tegenwoordig. Destijds lag in de omgeving van het Sterrenbos, grofweg tussen de steenfabrieken en de huidige Zietfortseweg, het “Nederhemertsche veld”. Verder de polder in, tussen de Zietfortseweg en de verder gelegen Eendenkade lagen nog de polders “Het Wellsche Broek” (behorende tot Well/Ammerzoden en “De Riemers”, hetgeen behoorde tot Delwijnen.

In het genoemde tijdvak en ook al enige tijd daarvoor werd het polderwater van de Bommelerwaard weggemalen door een aantal poldermolens. Bijna elk dorp had wel een watermolen. Zo kenden we de Delwijdense watermolen waarvan de romp nog te zien is nabij de kruising Zeekade en Jan Stuyversdreef. Ook waren er de Nieuwaalse, de Gamerse, de Bruchemse watermolens alsmede de molens bij Aalst, Loevestein, Poederoijen en Zuilichem. Die, nabij de kruising Van Heemstraweg en de Meidijk, is het meest behouden gebleven. In totaal waren er in die tijd in de Bommelerwaard ongeveer zeventien watermolens opgesteld.

Rond 1740 is er vermoedelijk een impuls gegeven om de waterhuishouding in de Bommelerwaard beter te regelen of (gedeeltelijk) te vernieuwen. Zo zijn er in die tijd een aantal nieuwe watermolens (en enkele sluizen) gebouwd. In diezelfde tijd is ook sprake van herbouw van de watermolens te Nederhemert en wel op de plaats waar vermoedelijk al sinds 1650 een molen aanwezig was. Deze molen was gesitueerd ter hoogte van het huidige elektrische gemaal aan de Rietschoof, maar dan ongeveer 350 meter verder de polder in langs de wetering, ongeveer halverwege de Maasdijk en de Nieuwstraat. Bij kaal grasland is, als men goed kijkt langs deze wetering nog een lichte verhoging te zien vanaf het gedeelte van de Maas-Waalweg wat naar de Maasdijk toe loopt.

Vanaf restaurant "De Fuik" (vroegere veerhuis) aan de Rietschoof, tegenwoordig behorende tot Aalst, vroeger tot Nederhemert, liep een weg richting de molen en langs de genoemde dorps-polders.

Waarschijnlijk omdat deze weg op of langs het grondgebied van drie dorpen liep heette deze de "Driedorpsche straat". Bij goed opletten kan

men schuin door het bos langs de Maas-Waalweg het vermoedelijke verloop hiervan zien.

Logischerwijs stond de "Nederhemertsche watermolen" dan ook wel bekend als de "Driedorpschen molen". Een wellicht betere verklaring voor deze naam wordt mede gevonden in het feit dat deze

molen voor drie dorpen water uit de polder vermaalde naar de Maas, namelijk voor Nederhemert, Delwijnen en Well.

De in 1740 herbouwde molen was zover bekend een achtkantige bovenkruier c.q. grondzeiler met een rieten bedekking en op een achtkantig stenen onderstuk met een scheprad voor de waterverplaatsing. Hoewel de details niet geheel bekend zijn kan men daarbij waarschijnlijk het beste een beeld voor ogen houden van de eerder genoemde watermolen zoals die thans nog in Zuilichem staat en op bovenstaande foto is weergegeven

Uit stukken blijkt dat de herbouw van de molen in die tijd ongeveer een bedrag heeft gekost van ruim tienduizend gulden, een enorm bedrag voor die tijd. De kosten voor deze molen zijn destijds ook verdeeld onder de drie dorpen waarvoor hij moest gaan malen. Ook voor de latere exploitatiekosten zijn jaarlijks verrekeningen gemaakt ten laste van de dorpen Nederhemert, Well/Ammerzoden en Delwijnen.

Uit dezelfde stukken blijkt ook een stukje historie over de molenaars die op de molen werkzaam zijn geweest. Zo vinden we daarin dat onder meer als watermolenaar aangesteld zijn geweest mensen uit de geslachten Sprong, Valk en Van den Oever.

Vermeldenswaardig is verder nog dat deze watermolenaars een jaarloon ontvingen van fl. 100- (omstreeks 1830) en dat ze er nog fl. 4- per jaar bijverdienden met het bijhouden van de bijbehorende watergangen.

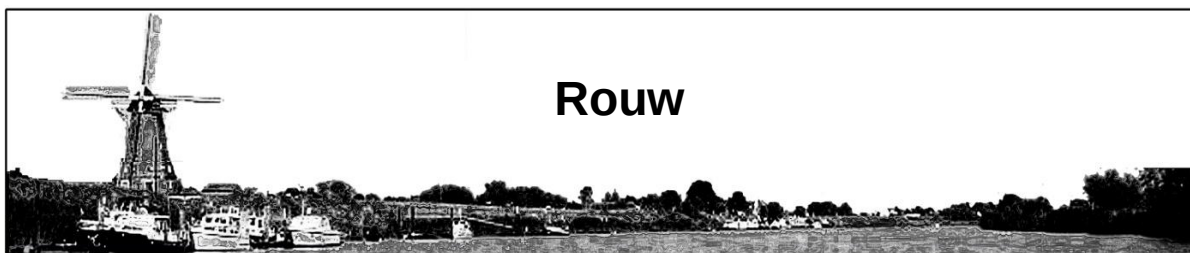
Laatstgenoemd molenaarsgeslacht (Van den Oever) zijn zover bekend de laatste molenaar(s) op deze molen geweest. Omstreeks 1880 is als opvolger voor deze molen een stoomgemaal (T'Hooft) in gebruik is genomen, hetwelk later weer is gesloopt en vervangen door een elektrisch gemaal.

Bronvermelding:

- Als bronnen zijn onder meer gebruikt diverse stukken of akten uit het streekarchief Bommelerwaard en/of gemeentelijke archieven.

A.W. van den Oever

Op 12 juli 2013 overleed

Gijsbertje van den Oever – Schaap

In de leeftijd van 83 jaar

Weduwe van Johannes Dirk van den Oever

Op 12 augustus 2013 overleed

Bertha Bracht - Schreuder

10-10-1922

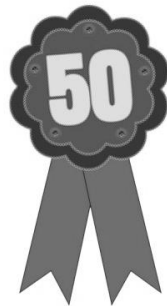
12- 08 -2013

Weduwe van Adrianus Bracht

Tekenen van 50 jarigen werden
afgelopen tijd drie keer opgemerkt in ons
dorp:

Schilderen aan de Maasdijk

41 jaar schilderen aan de Maasdijk.

Nederhemert, augustus 2013.

Kunstschilder Gerard Ettema verhuisde afgelopen april van Nederhemert naar Laren (NH). Samen met hem keek ik terug naar de afgelopen 4 decennia.

In 1972 was Gerard met zijn vrouw Lucy en vier kinderen vanuit Berlicum op zoek naar een andere woning. In de krant lazen zij een advertentie over een boerderij aan de Maasdijk 12 in Nederhemert die te koop stond. Door de ruilverkaveling waren veel boerderijen leeg komen te staan en zo ook deze. Ze klommen door een openstaand raampje naar binnen voor een eerste inspectie en niet lang daarna werd contact opgenomen met de eigenaar en de koop gesloten. De kavel bestond toen nog uit één geheel: een woonhuis, schuur en de mijt.

De eerste verdieping van het woonhuis was één open ruimte en de kinderen mochten met

krijt op de vloer tekenen waar hun slaapkamers zouden komen.

Er werd veel gebouwd en verbouwd die eerste tijd maar ook in de jaren daarna was er sprake van regelmatige bouwactiviteiten.

Ook de hooimijt en de schuur werden hierbij betrokken en in 1980 werd Galerij De Mijt geopend door Burgemeester Dorland.

Gerard was destijds werkzaam als graficus bij de drukkerij van De Gruyter in Den Bosch.

In 1982 stopte hij hiermee en ging zich fulltime bezighouden met lesgeven en schilderen. Bij het Creatief Centrum in Heusden gaf hij 's middags en 's avonds les en at tussendoor in het pannenkoekenhuis.

In juli 1982 werd aan de Maasdijk ook met een rederijkerskamer gestart, een initiatief dat zich niet beperkte tot louter literaire kunsten. Ook Bab Siljée, eveneens kunstschilder in Nederhemert was hier lid van. Als locatie voor de tweewekelijkse bijeenkomsten werd gekozen voor een ruimte aan de voorkant van

het woonhuis, de zogenaamde "Blauwe Kamer".

Bij zijn afscheid van De Gruyter kreeg Gerard van zijn kinderen een trombone en hij wilde die graag leren bespelen. In september 1982 kreeg Gerard zijn eerste trombone-les en trad gelijktijdig toe tot fanfare "Concordia". Hij bleef meer dan 25 jaar lid en voor zijn tachtigste verjaardag ontving hij een aubade van "zijn" fanfare zittend op de bank voor de Galerie uitkijkend over zijn geliefde Maas.

Gerard is ook imker geweest en de afdeling Bommelerwaard waar hij (uiteraard!) lid van was, mocht van de nationale imkersvereniging eens de jaarvergadering organiseren. Gerard werd gevraagd een decordoek te maken voor achter de vergadertafel. Hij kocht in Den Haag 6 meter schilderslinnen. Vervolgens schilderde hij een prachtig imkerstafereel en hoopte het werk aan de nationale vereniging of één van de afdelingen te verkopen. Helaas had niemand belangstelling en het grote werk is later schoongepoetst en versneden tot kleinere doeken. Gerard hoopt nog altijd dat iemand

een foto heeft bewaard van dit werk en doet bij dezen een oproep.....

Ook vermeldenswaard is het feit dat Gerard erelid is van kleindierenvereniging "Knagend Vooruit". Deze prestatie leverde hij zonder ooit competitief in de weer geweest te zijn met een vogel, hoender of konijn. Hij kreeg de status erelid nadat hij ooit een omslagontwerp had gemaakt voor een boekwerk van de vereniging.

Dat Gerard ook lid was van de gymnastiekvereniging in het dorp en dan gaat het om de club "Beter Bewegen" is minder bekend. Hij ging daar meer naar toe voor de gezelligheid met koffie na dan om spieren te kweken maar dit lidmaatschap dateert ook pas van de laatste jaren.

Gerards schilderijen hangen her en der door de Bommelerwaard. Zo hangt er in de speeltuin "op Zuid" een schilderij van boswachter Henk Knoop. Deze maakte vaak reclame voor het "Eiland" rondrijdend op zijn fiets. Toen Gerard eens met een schildersclub aan het lesgeven was bij vlakbij het huis van Henk werden ze overvallen door de regen. Ze mochten bij Henk binnen schuilen en kwamen op het idee dat Gerard hem zou vereeuwigen in zijn uniform. Henk was zeer vereerd met dit plan en poseerde met verve. Nadien heeft Gerard getracht dit werk te verkopen aan de gemeente. Deze transactie ging helaas niet door "omdat de betreffende ambtenaar niet volgens de voorschriften was afgebeeld". Hij had namelijk zijn boswachterspet niet op.....

Gerard heeft veel prachtige schilderijen van het specifieke Bommels landschap gemaakt en was regelmatig aan het werk te zien op locatie.

Doorgaans echter werkte hij in zijn atelier in de schuur waar hij ook veel cursussen gaf en de laatste jaren een trouwe groep leerlingen om zich heen had verzameld. Naast en na de schilderlessen bleven ze ook bij hem koken en brachten samen fijne avonden door.

Het atelier was de centrale plek in Galerie de Mijt. Zowel in het huis, de rest van de schuur en de hooimijt zelf werden werken tentoongesteld tijdens vele exposities die

georganiseerd werden zoals “Kunst en Warme Chocolate” en andere die deel uitmaakten van de “Kunst, Kiezel en Klei” route.

Gerard heeft in het voorjaar van 2013 besloten om te verhuizen naar het “Rosa Spierhuis” in Laren. De harpiste Rosa Spier (1891-1967) was docente aan diverse conservatoria. Ook was zij de initiator achter de Nederlandse School voor Harpisten. In haar laatste jaar zette zij zich in voor de bouw van een tehuis voor bejaarde kunstenaars. In dit Rosa Spierhuis heeft Gerard ook de beschikking over een eigen atelier waarin hij gelukkig nog verder kan werken en zich omringd ziet door

velen uit de kunstwereld en geholpen wordt door een kundige en gastvrije staf.

Samen met mijn gezin heb ik het voorrecht genoten meer dan 20 jaar naast Gerard te wonen. Hij is een bijzonder mens en het was fijn om al die jaren de zekerheid te hebben dat we altijd zo even bij Gerard konden binnenlopen. Als ik thuiskom en rijdend over de dijk naar de rivier kijk, zie ik de Maas die altijd anders is maar die evenzo vaak lijkt op één van de schilderijen die Gerard van haar maakte.

Rob Slootman
Maasdijk 14
Nederhemert.

Een relatie tussen Wenen en Nederhemert

Een al 56 jarige relatie tussen Wenen en Nederhemert.

Hoe is het zo gekomen? In 1956 was er de Hongaarse opstand. Veel Hongaren vluchtten toen naar Oostenrijk, zij kwamen daar in kampen terecht. In het voorjaar van 1957 vatte de stichting "Mensen in Nood" het plan op Hongaarse vluchtelingenkinderen voor een vakantie naar Nederland te halen. Zo kort na de opstand was dat niet realiseerbaar. Toen werd besloten "arme" kinderen uit Oostenrijk naar Nederland te halen. Oostenrijk had meegewerkt aan de totstandkoming van het grote Duitse rijk. Als "straf" verdeelden de geallieerden in 1945 Wenen in vier zones. Een Amerikaanse, een Britse, een Franse en een Russische. Daardoor duurde de opmars van Wenen/Oostenrijk langer dan in de andere Europese landen.

Juffrouw Stierman regelde de komst van kinderen naar de Bommelerwaard. In Nederhemert was plaats voor 18 kinderen. Op 29 juni 1957 arriveerden ze met een bus vanuit Zaltbommel bij de naaischool. De kinderen hadden meer dan 40 uur in de trein gezeten, het reguliere treinverkeer had voorrang.

Oom Dick en tante Piet kregen Sigrid Kasper (10 jaar) en wij, de familie van Jap Hobo, Dagmar Kasper (6 jaar).Vooraf hadden we foto's en een brief van moeder Kasper gekregen.

Dagmar was een klein, tener meisje met helblonde haren. Mijn moeder haalde haar op bij de naaischool. Wij vonden het allemaal heel spannend. Dick en ik hadden op school enkele jaren Duits gehad. Maar toen werd je geacht op school niet te praten. Op 3 juli 1957 deed ik eindexamen voor de Ulo. Pas tijdens het mondeling examen moest je in het Duits antwoorden.

Dagmar was een schattig meisje om te zien en ik sloot haar onmiddellijk in mijn hart. 's Avonds bij het avondeten kwamen de waterlanders. Vanaf de tafel kon Dagmar zus Sigrid bij tante Piet aan tafel zien zitten, dat was haar even te veel. Sigrid kwam ook naar ons. Ik kan me niet herinneren dat er verder sprake was van heimwee. Later realiseerde ik me wat dat voor moeder Kasper betekend moet hebben. Deze zomer vertelde mevrouw Kasper (nu 89 jaar) dat ze het moeilijk gevonden heeft, maar dat het noodzakelijk was om met een gezin van 7 personen te overleven, soms waren er 3 tegelijk in Nederhemert. Vader Kasper werkte bij de DDSG op kantoor. In de zomer maanden draaide hij dubbele diensten. De DDSG was een scheepvaartmaatschappij met vrachtschepen en passagiersschepen. Door zijn werk mocht de familie goedkoop met de trein door Oostenrijk en Duitsland reizen. De passagiersschepen voeren van Passau naar Wenen en omgekeerd.

Vader Kasper regelde 's avonds de ont- en inscheping van de passagiers. Afhankelijk van de waterstand in de Donau arriveerde de boot tussen 8 en 10 uur. Vanaf eind 1957 woonde de familie in een nieuwbouw flat. De grootste kamer was ingericht als meisjesslaapkamer. Die werd in de zomervakantie verhuurd als "Bed & Breakfast" voor de gasten, die Pa Kasper 's avonds na het werk meebracht van de boot. Dat was een extraatje voor de winter.

Op 31 augustus 1957 vertrokken de kinderen weer naar Wenen.

Dagmar, die de meeste tijd met onze moeder doorgebracht had, sprak na 2 maanden perfect Hèmerts. Sigrid was al wat ouder die had er meer moeite mee.

Op het station in Zaltbommel viel het me op hoe goed de meesten Nederlands / of een plaatselijk dialect spraken. Sommigen hadden al die maanden geen woord Duits gehoord.

Vanaf die tijd kwam Dagmar elk jaar met de kindertrein naar Nederhemert. Toen ze zestien was mocht dat niet meer. Toch bleef ze komen. Eén keer zelfs met Kerst met een vrachtauto van de "Vossen", met als chauffeur de man van Truus Crielaard en als bijrijder Reinier van Aalst. Ze kwam met vriend, man en later kinderen.

Als ik groot ben, kom ik in Nederland werken, zei ze steeds. Dat gebeurde niet. Haar man werkte in Wenen voor Océ, een Nederlands bedrijf, dat deed hij vervolgens ook in Venlo, Wenen,

Zürich, Hongkong, Singapore en Stockholm. Na Stockholm werd het weer Wenen, maar nu voor een ander bedrijf. Anton en ik hebben hen zoveel mogelijk gevolgd. Zo kwamen wij als oud Hèmertsen in Singapore. Wie had dat in 1957 kunnen bedenken!

Heel bijzonder vind ik het dat de bezoeken van de kinderen na het overlijden van mijn moeder in 1959 gewoon doorgingen.

In 2007 kwamen Karin en Dagmar voor het 50 jarig jubileum samen naar Nederland.

Alle Hobo's van Jap Hobo waren t.g.v. Karins zestigste verjaardag in 2012 in Wenen.

Nu we allemaal ouder worden, vragen we ons af, hoe hebben zij als kinderen hun verblijf, vele zomers lang, in Nederhemert ervaren ? Het moet een cultuurschok geweest zijn. Van een miljoenenstad naar een dorp

met nauwelijks duizend inwoners.

Pas in 1961 toen ik t.g.v. het behalen van mijn diploma naar Wenen mocht, heb ik begrepen waarom de kinderen sommige zaken vreemd vonden en omgekeerd wij ook hun handelwijze.

Dit jaar waren Karin en Dagmar weer samen hier. Natuurlijk moest ook Nederhemert bezocht worden. In hun pre- en pubertijd waren zij nogal gecharmeerd van Kees van de slager.

Wat zou er van hem geworden zijn ? Zou hij nog weten dat hij een koeienoog op hun fiets geplaatst had ? Het slachten van een varken of koe vonden ze ook spectaculair. Zou dat nu nog gebeuren? Helaas de winkel was tussen de middag gesloten. Geen antwoord op hun vragen.

De kinderen van Dick en Jap Hobo kwamen bij Gijs in Ammerzoden bij elkaar, daar zijn de foto's bij dit artikel gemaakt. We kwamen tijd tekort om alles te bepraten.

Zijn er nog meer mensen in Nederhemert, die het contact met hun pleegkind behouden hebben?

Namens de familie Hobo, Nesia Doruiter-Hobo.

Schippersvrouw op de Vagrant

Het leven op een schip!

Ik wil me graag aan U voorstellen, mijn naam is Willie Weijma-Hovestadt en ga proberen iets voor u te schrijven over ons leven.

Ja, hier sta ik dan. Nadat ik me als vrijwilligster had aangemeld om te helpen bij het samenstellen van de altijd weer leuke dorpskrant, kreeg ik de vraag: kun je dan en dan naar de vergadering komen, zodat we kunnen kijken wat je kan doen.

Helaas, aangezien ik een schippersvrouw ben, kan ik bijna nooit aanwezig zijn wanneer het moet, zullen we maar zeggen!!

We hebben dus als volgt maar afgesproken 'wanneer-je-in-de-buurt-bent' en zo gaat het eigenlijk met alles en als ik dan in de buurt ben en aan wal kan, dan heb ik het ook echt DRUK!!

Nou ja druk??!!! Eigenlijk zijn het gewoon normale dingen voor mensen die aan wal wonen, maar die dan door mij op 1 dag gedaan moeten worden!

Maar goed, we dwalen af van het, nog even "wat te doen" voor de dorpskrant. Dat is natuurlijk een beetje moeilijk als je niet weet wanneer je beschikbaar bent en of je dan ook tijd hebt.

Na wat heen en weer mailen kwam de vraag van de redactie, of ik het misschien leuk zal vinden om

jullie voorlopig, zolang de voorraad strekt, een 'klein' kijkje te willen geven in het leven van een varende schippersvrouw met man en 2 lieve kindjes!

Ik was niet gelijk dolletjes enthousiast, Ik ben taalkundig niet zo sterk m.b.t. schrijven van stukjes en nog een punt, weet je hoeveel mensen het dan lezen? HEEL ons dorp en zelfs een aantal erbuiten!! Best spannend dus..., Maar ik heb de pen gepakt en we gaan het gewoon proberen. Het lijkt me super leuk om jullie 'n momentje bij me te hebben in onze varende wereld!

Aangezien niet iedereen ons zal kennen, zal ik beginnen wat basisinformatie te geven.

We hebben trouwens al eens in de krant gestaan, het schip dan.

Het werd alleen gepresenteerd onder de naam Hovestadt. Foutje dus. Niet dat ik geen Hovestadt meer ben, maar om mij als eigenaar naar buiten te brengen is ook weer niet nodig.

We heten met onze familienaam Weijma. Mijn man Floris is de schipper en dan hebben we nog twee kleine matroosjes Brigit(3) en Carlo(1). En ik ben zoals U al wel begrepen heb Willie, vrouw, moeder en matroos!

We varen op een schip van 80 meter lang met de naam Vagrant.

Het is niet een van de modernste schepen maar we voelen ons er aardig op thuis en het is onze gepaste 'trots', onze Tsjech in hart en nieren (het schip is in Tsjechië gebouwd).

Vagrant betekent zwerver. Dit hebben we doelbewust uitgekozen, want staan de schippers niet bekend als zwervend volk?

Maar ook toepasbaar op ons aller leven, zijn we niet allen zwervers op deze aarde?

Hier een deel van een lied over schippers:

Kent gij dat volk, robuust en sterk
Dat zwerft van oord tot oord.
Het varen is zijn liefste werk,
Het vind zijn thuis aan boord
Op het water vindt het zijn genoeg
Daar leeft het ruim en vrij...

Wat misschien ook leuk is om te melden: als wij naar het schip gaan hebben we het altijd over we gaan naar ' boord'! Niet naar huis, nee duhu het is ook geen huis, maar is het dan wel je thuis?? Nou het heeft ook bij mij even geduurd voordat ik het antwoord kon geven op deze vraag. Toen ik echter ergens las; "met stenen bouwt men een huis en met liefde 'n thuis", heb ik dit ook gelijk op 'n bord geveerd en in ons roefje op de muur geplaatst! Ook al hebben we sinds kort een prachtige tussenwoning op Hemertse bodem gekocht en we zeker ook heel graag naar HET huis gaan, blijft op de Vagrant aan boord, voorlopig ons thuis!

Bedankt voor uw aandacht, Willie Weijma-Hovestadt

Infomatiebord:

Roef: is de woning van een schip, bij ons een ruime woning met 3 slaapkamers, ooit vroegen mensen: moet je daar naar binnen kruipen?? Nee gelukkig niet, we hebben een sta hoogte van 1.97 m'.

Stuurhut / Hut: is de plaats, waar er gestuurd moet worden Voor ons een kleine plaats, maar we kunnen er zeker zitten. Het bijkomend voordeel dat hij bij ons klein is, is dat hij voor lage bruggen geheel tussen de roef kan zakken.

Kop: is het voorschip en het voorschip is waar de mast staat en vaak ook een kleine "matrozen" woning.

Kont: is het achterschip waar de woning is en de stuurhut zich bevindt.

Nieuwtjes van de dorpsraad

Invulling Ormeling III

Een vertegenwoordiging van de dorpsraad is met mensen van de gemeente bijeen geweest over de invulling van de straten, trottoirs, parkeerplaatsen en groen in de Boterbloem- en Sleutelbloemstraat.

Nadat de gemeente geruime tijd geleden op de hoogte was gesteld van de keuzes van de bewoners en er niets gebeurde, heeft de dorpsraad om een bijeenkomst gevraagd om spijkers met koppen te kunnen slaan.

Aangezien het budget beperkt is wordt er in de Sleutelbloemstraat gekozen voor een breder trottoir zonder groenstrookje.

Ook vervalt het speeltuintje, daar er meer stemmen waren voor parkeerplaatsen en er eigenlijk geen budget voor was.

Een vraag van de gemeente is aan de omwonenden of zij bezwaar hebben tegen een honden uitlaatplaats op de groenstrook grenzend aan de achterzijde van de hal van Gerrit Vos. Indien er geen bezwaren zijn, dan zal die daar komen en anders moet een andere plaats gezocht worden.

De gemeente heeft de bestektekeningen en het bestek gemaakt en in week 37 verzonden naar de aannemers om een prijsaanbieding te doen.

In week 40 wordt het aanbesteedt en in week 40/41 zal een aanvang gemaakt gaan worden met de werkzaamheden, welke ca. 6 weken zullen duren.

Lees- en ontmoetingspunt:

Vanwege het verdwijnen van de bibliobus is de gemeente in samenwerking met Bibliotheek Rivierenland van plan een ontmoetings- en leespunt te maken in de kernen.

Gezocht wordt naar een partij, die gratis een ruimte beschikbaar stelt met een grote tafel en stoelen, waar mensen bij elkaar kunnen komen om een krant of tijdschrift te lezen.

Bibliotheek Rivierenland zorgt voor een landelijk en een regionaal dagblad en ca. 15 weekbladen.

Deze ontmoetingsplaats zou elke middag open moeten zijn en beheert moeten worden door een vrijwilliger, die het opgeruimd en schoon zal houden. Hier kunnen mensen zich voor opgeven.

Wie wil zo'n ruimte beschikbaar stellen? Tot nu toe is er geen vergoeding voor, maar we zijn aan het onderzoeken of er mogelijkheden zijn.

Jeugdlid:

Ons jeugdlid Johannes Oomen is geslaagd voor zijn VWO opleiding. Wij feliciteren hem hiermee van harte. Hij gaat verder studeren in Groningen aan de universiteit. Dit houdt echter wel in, dat wij een jeugdlid kwijt raken.

Wij zijn dus op zoek naar een jongere, die mee wil denken en werken met ons in de dorpsraad en zo dus de jeugd mee kan laten spreken.

Wie meldt zich aan?

Dorpsschouw:

Op 28 augustus heeft een dorpschouw plaats gevonden. Samen met wethouder Bracht en de heer Frank Tijbosch van de gemeente heeft de dorpsraad een rondgang door Nederhemert gemaakt om de punten van (achterstallig) onderhoud te inventariseren en een plan van aanpak te maken.

Inloop half uurtje:

Voor elke vergadering zal de dorpsraad een half uurtje eerder in het dorpshuis aanwezig te zijn, zodat inwoners met vragen of aandachtspunten dit onder onze aandacht kunnen brengen.

De volgende vergaderingen zijn op **maandag 21 oktober** en **maandag 25 november 2013**.

Het inloop halfuurtje is van 19.00 tot 19.30 uur.

U bent van harte welkom met Uw vragen en / of opmerkingen.

Vrijwilligers gezocht:

Wandelt U ook graag en ergert U zich ook aan het afval, wat langs de weg en onder langs de dijk ligt?

Wij zijn op zoek naar vrijwilligers, die het aangename (wandelen) willen combineren met het praktische (afval oppikken en verzamelen).

U kunt zich hiervoor opgeven bij; willemien.hobo@gmail.com

We hopen op voldoende belangstelling, zodat wij een schema kunnen maken in overleg, om zo met elkaar ons dorp en de omgeving "schoon" te kunnen houden.

Rinze van Rijswijk en Dinant Oomen zijn echte Hèmertse vissers!
Ze hadden een goede vangst in de vijver van de familie Hobo!

Stichting Hospice Bommelerwaard

Een mooie markt op een mooie plaats onder een zomerse zon.

Stichting Hospice de Bommelerwaard heeft op 23 augustus een markt gehouden in Nederhemert in de tuin van Molenstraat 69.

Het was prachtig weer, dus mensen konden op het terras onder de bomen op het gras heerlijk verpozen met elkaar onder het genot van een drankje, frietje, ijsje of ander hapje.

Er waren kaarten, bloemen, fruit, zuivel, planten, huidverzorgingsproducten, houten speelgoed, kunst, een edelsmid, haarsieraden, hoeden, tassen, sieraden, kleding, boeken, cd's, brocante en allerhande 2e hands artikelen en informatie over de aanschaf van een bloq of zonnepanelen.

De markt werd druk bezocht en mede door de tuin en het mooie weer was er een gezellige ontspannen sfeer.

De opbrengst van de markt komt ten goede van de Stichting Hospice de Samaritaan, die zich inzet tot het realiseren van een hospice in de Bommelerwaard, die voor een ieder toegankelijk is.

Hamarithi: 35 jaar jong!

Hamarithi: 35 jaar jong en bruisend van enthousiasme

Ons dorp is maar weinig sportverenigingen rijk, maar degene die wel in Nederhemert gevestigd is is dan ook één van de bekendste sportverenigingen uit de buurt. Dit jaar is het precies 35 jaar geleden dat de eerste trainingen bij Hamarithi werden gegeven. Een blik in de historie van de naar Nederhemert vernoemde sportvereniging.

In 1977 zette de overheid een stimuleringsprogramma op om schoolkinderen meer aan het bewegen te krijgen. Ook de toenmalige Gemeente Kerkwijk waartoe Nederhemert behoorde, ondernam actie en bouwde een C- Sportaccommodatie in ons dorp. Diverse personen uit Nederhemert staken daarop de koppen bij elkaar om te onderzoeken wat de mogelijkheden waren om in Nederhemert een sportvereniging op te richten. Men vormde een oprichtingscommissie met daarin Mart Vermaat, Eugenie de Jong, Hetty Hazelhof, Joke Verploegh, Hennie Smits, Betty van de Werken, Jan Blankers en Rinus Bracht. Bij de eerste oriënterende gesprekken speelde Ans Nieuwenhuizen uit Andel een belangrijke rol. Zij was belangrijk voor het technische gedeelte en adviseerde de commissie op het gebied van de inrichting van de zaal, en hoe de opbouw van de groepen en lessen verzorgd diende te worden. Eind 1977 werd een inloopavond gehouden in het dorpshuis waar de plannen uitgelegd werden en kandidaat-leden zich konden opgeven. De belangstelling was overweldigend, rond de 200 personen gaven zich op als lid. Het was nieuw in Nederhemert, en de commissie wist ook wel dat dit aantal niet realistisch was om te behouden in de toekomst.

De eerste lessen startten op 4 januari 1978, met instructrice Ans Nieuwenhuizen voor de meisjes, Gerard van de Schoot voor de jongens en Dirk Vos voor de toenmalige volleybalafdeling.

Na twee maanden werd de oprichtingsvergadering gehouden op 3 maart 1978, waarbij ook de naam van de sportvereniging onthuld werd. Dat werd, en is nog steeds, de unieke naam 'Hamarithi'. Deze naam kwam tot stand via een oproep aan de inwoners van Nederhemert om een naam op te geven voor de nieuwe sportvereniging. De commissie besloot het idee van Jansje Blankers te belonen. Haar idee was om de naam van Nederhemert, uit de jaren 1200, Hamarithe, te gebruiken als basis en er Hamarithi van te maken.

Op de oprichtingsvergadering is Jan Vos tot het bestuur toegetreden en hij is nog steeds als enige actief vanaf de oprichtingsvergadering.

De vereniging meldde zich aan bij het Koninklijk Nederlands Christelijk Gymnastiek Verbond, kortweg KNCGV. Deze organisatie stelde het kind en recreatie centraal, wat perfect aansloot bij de gedachte van Hamarithi.

Hamarithi heeft als vereniging diverse doelstellingen. Als eerste is dat het sportieve gedeelte; de jeugd een podium geven om meer te kunnen bewegen zowel als recreant als meer prestatiegericht in diverse selectiegroepen. Daarnaast was en is Hamarithi zeer actief op het sociale vlak door allerlei nevenactiviteiten te organiseren voor zowel leden als niet-leden.

In het oprichtingsjaar 1978 werden niet veel activiteiten georganiseerd, de nadruk lag op de opstartfase van de vereniging. De opkomst in het eerste halfjaar was enorm maar na de zomervakantie nam die al gauw af. Van de 200 leden bij de start bleven circa 120 leden over in de 2^e helft van 1978. Om de vereniging verder te profileren kwam in november 1978 het 1^e exemplaar van clubkrant 'Sportief' uit. Deze werd huis-aan-huis in Nederhemert verspreid maar na 34 jaar werd de laatste editie van Sportief in november 2012 uitgebracht. De nieuwe website, www.hamarithi.nl, heeft de taak en functie van Sportief overgenomen.

Volleybalafdeling, Onder leiding van Dirk Vos werd een volleybalafdeling opgezet. Deze afdeling heeft jaren op eigen benen gestaan totdat men in de jaren tachtig een samenwerkingsverband met Parnassia uit Aalst aanging. Dit omdat het ledenaantal te laag was om in competitieverband te volleyballen. Door afnemende belangstelling is Hamarithi eind jaren '80 gestopt met deze afdeling.

In 1981 start Hamarithi met een actieve tafeltennisafdeling. Gerti van de Werken en de familie De Koning waren de drijvende krachten achter deze afdeling. Hamarithi speelde op vrijdagavond haar competitiewedstrijden en er werd zowel aan de seniorencompetitie als aan de jeugdcompetitie deelgenomen. Hamarithi meldde zich als 50.000ste lid aan bij de NTTB en hiervoor werd onze vereniging tijdens de interland Nederland-Rusland in Helmond in de bloemetjes gezet. Artje van der Vliet was het 49.999e lid, Gerti van de Werken de 50.000^e, en Jan van Genderen het 50.001^e lid. Onze vereniging kreeg daardoor een officiële Joola-wedstrijdtafel. Tafeltennis heeft zich niet definitief kunnen wortelen in Nederhemert. Medio jaren negentig zijn wij gestopt met deze afdeling.

Dan komen wij aan bij onze kernactiviteit: turnen: In 1979 werd gestart met het deelnemen aan wedstrijden, op zowel Gewestelijk niveau, als regionale wedstrijden voor onze selecties. Voor de recreatieve groepen werd alleen aan regionale wedstrijden deelgenomen.

Eén van de hoogtepunten van het seizoen was de jaarlijkse Sport- en Speldag van het Gewest Brabant/Limburg. Op deze dag werd sport, spel en dans gecombineerd. Alle verenigingen kwamen met hun leden (variërend van 1400 tot 1800) naar een locatie in het Gewest, ditmaal was dat Eethen. Deze dag werd geopend met een mars van alle deelnemers door het organiserende dorp en in het ochtendprogramma stond het sportgedeelte centraal. De deelnemers legden hierbij een proeve van bekwaamheid af. In het middagprogramma stond het spel centraal samen met diverse demonstraties. De dag werd afgesloten met een dans van alle deelnemers.

In 1985 heeft Hamarithi deze dag mogen organiseren. Op het sportcomplex van v.v.Kerkwijk verwelkomden wij deze dag 1500 deelnemers.

Nadat Ans Nieuwenhuizen begin 2000 haar activiteiten bij Hamarithi beëindigde en in 2003 Femke Rooijens op 15-jarige leeftijd bij Hamarithi les kwam geven, werden de selectiegroepen nieuw leven ingeblazen. In 2004 werd met de nieuwe selectiegroepen voor het eerst onder leiding van Femke

deelgenomen aan wedstrijden in Ochten. Het niveau gaat met het jaar vooruit en de extra trainingsuren die de selectie maakt betalen zich uit.

In 2007 bereikten leden van Hamarithi voor het eerst een regiofinale, 2008 werden districtsfinales bereikt in Hooglanderveen en Veenendaal.

In 2011 behaalden wij in de rayonfinale in Amersfoort 8 medailles, en Inez van Engelen werd kampioen. Op landelijk divisie 4 niveau behaalden 4 turnsters de finale. Kim van Wijk eindigde in de middenmoot.

In 2012 werd Quinty Vos districtskampioen en in 2013 behaalde Donna van Wijgerden zelfs de titel bij het Nederlands Kampioenschap turnen (instap nationaal 2). Een historisch moment voor Hamarithi.

Door de goede en mooie resultaten, ontstaat er een aanzuigende kracht uit de regio. Het spreekt vele leden aan om bij Hamarithi te komen en mogen trainen. Onze selectie groepen bestaan nu uit ca 45 tot 50 turnsters.

De huidige trainersstaf bestaat uit de volgende trainers en assistent-trainers: Femke Rooijens, Chantal Brands, Sandra Kerkhof, Pernille Klop, Carlotte Klop en Jinske van Hezik.

Sinds 2009 heeft Hamarithi een actieve streetdance-afdeling onder leiding van Louelle Buijsse. De lessen worden verzorgd in dorpshuis Den Ham in Zuilichem, waarbij ongeveer 35 personen aanwezig zijn.

Hamarithi organiseert elke twee jaar een Winter- en Zomershow. Dit is een show waar alle groepen aan hun ouders, familie en vrienden laten zien wat ze geleerd hebben. Ieder jaar wordt aan deze shows een thema gegeven en door onze leden wordt dan een gevarieerd en spectaculair programma uitgevoerd. De laatste jaren is het niveau van deze show met sprongen vooruit gegaan, de laatste uitvoeringen was Sporthal de Maayenbogerd zelfs compleet uitverkocht.

Als afsluiting van het sportieve seizoen, organiseerde wij een verrassingstocht, een evenement waarop diverse locaties in Nederhemert sportieve opdrachten uitgevoerd diende te worden. Dit evenement staat vast op de agenda in Nederhemert, afgelopen jaar is deze verrassingstocht voor 34e keer gehouden, en nog steeds zijn de deelnemers zeer enthousiast, vooral doordat de spellen plaats vinden op de Binnenweg, Maas, Brandweer en bij transportbedrijf Vos. Dit jaar deden er 50 deelnemers mee, verdeeld over 7 teams. De winnaars werden de 'Inieminies'. Zij wonnen met één punt voorsprong op 'Arend van Aalst 1' en 10 punten op 'Arend van Aalst 2'. Bij de damesteams werden de dames van v.v. Kerkwijk eerste.

Dorpsschouw Nederhemert

Woensdagmiddag 28 augustus heeft de eerste dorpsschouw plaats gevonden in Nederhemert. Wethouder Adrie Bragt en onderhoudsmedewerker Frank Tijbosch van de gemeente Zaltbommel gingen samen op pad met Arie Verheij en Dirk Brugmans bestuursleden van Dorpsraad Nederhemert.

Vooraf hebben leden van de Dorpsraad een voorschouw gemaakt door het dorp, van wat moet er nog gerepareerd worden(wegennet) en waar is achterstallig onderhoud in het dorp, wat moet gesnoeid worden, wat moet gemaakt worden enz. Deze punten zijn met de wethouder en de medewerker van de gemeente besproken en ze hebben beloofd er alles aan doen om de afspraken die gemaakt zijn zo spoedig mogelijk na te komen.

Nog meer nieuwe stelletjes

*Leon Hak en Jessica
Verveen.
23 augustus 2013*

*Roland en Margaretha
Blom-Hobo
23 augustus 2013*

Kunst kiezel en klei

Kunst Kiezel Klei

Zo verrassend, zo verschillend, zo dichtbij

Optreden 't Hèmerts Visserskoor in Inspiration Centre Smits Nederhemert groot succes

Speciaal voor de Kunst, Kiezel Klei route die jaarlijks plaats vindt, heeft 't Hèmerts Visserskoor op zaterdagmiddag 31 augustus opgetreden in Inspiration Centre Smits in Nederhemert.

Kunstliefhebbers, bezoekers van Kunst Kiezel Klei en van Inspiration Centre Smits waren verrast door de muzikaliteit, het enthousiasme van het koor en de akoestiek van het Centre. De sfeer was optimaal en de setting was top. De koorleden brengen niet alleen vocaal hun boodschap over, met hun mimiek en gebaren beelden zij het verhaal wat ze zingen ook uit. Een lust voor het oog en het oor.

't Hèmerts Visserskoor zong bekende liedjes zoals hun lijflied, de titel van hun 2e cd "ver van alles" enz. en heerlijke melancholische meedainers zoals Sierra Madre del Sur. Het publiek zong, deinde en klapte mee. Het koor, onder bezielende leiding van dirigent Wim Baijense, had een drummer, vier accordeonisten, een gitarist en percussionist bij zich.

Kunst Kiezel Klei heeft in 2013 een extra dimensie aan de kunstroute aangebracht, door podiumkunst aan bod te laten komen. In het Inspiration Centre in Nederhemert kon er dan ook geen toepasselijker optreden plaatsvinden, dan het lokale Nederhemertse, oftewel 't Hèmertse koor. Voor het Centre was dit een kans om het lokale publiek kennis te laten maken met hun activiteiten en de kunst die in de Bommelerwaard gemaakt wordt te laten zien.

Het koor beschikt momenteel over een repertoire van ongeveer 50 vissers-, zeemans- en shanty-liederen. De meeste liederen worden gezongen in het Nederlands en een aantal in het Engels en Duits.

kunst kiezel klei

Expositie Rogier van der Waals

In Inspiration Centre Smits toonde Rogier van der Waals meerdere werken. Van der Waals werkt het liefst met acrylverf in combinatie met oliekrijt, zowel op doek als op papier. Hij heeft een snelle manier van schilderen, expressief en kleurrijk. Hij werkt intuïtief en schildert in vrijheid, waardoor zijn stijl naïef oogt. Tegelijk laat hij zich leiden door vaardigheid en ervaring.

Gerard Ettema

In Inspiration Centre Smits waren ook bekende werken van Gerard Ettema, die zich veertig jaar geleden vestigde in de Bommelerwaard, te zien. Hij liet zich inspireren door het prachtige rivierenlandschap. Ettema houdt de rijke traditie van het landschapschilderen in ere. Behalve in olieverf werkt Ettema ook graag met pen, aquarel en vooral met druktechnieken.

